

TÁBOR DRACICE

Zpěvník

Soumrak

V dálce už večer doléhal. Větrík přinášel vůni kvetoucích luk. Tu a tam někde vyskočilo do šera žluté světýlko. To na samotách rozsvěcovali. Sedmikrásky se už zavíraly a včely přestaly bzučet na jitroceli. Lesy v kopcích zmodraly, pak zšedly, až zmizely docela. Na potoce začaly žáby kuňkat v rákosí. Vše usínalo v rudé záři červánků.

Jaroslava Foglar
"Hoši od Bobří řeky"

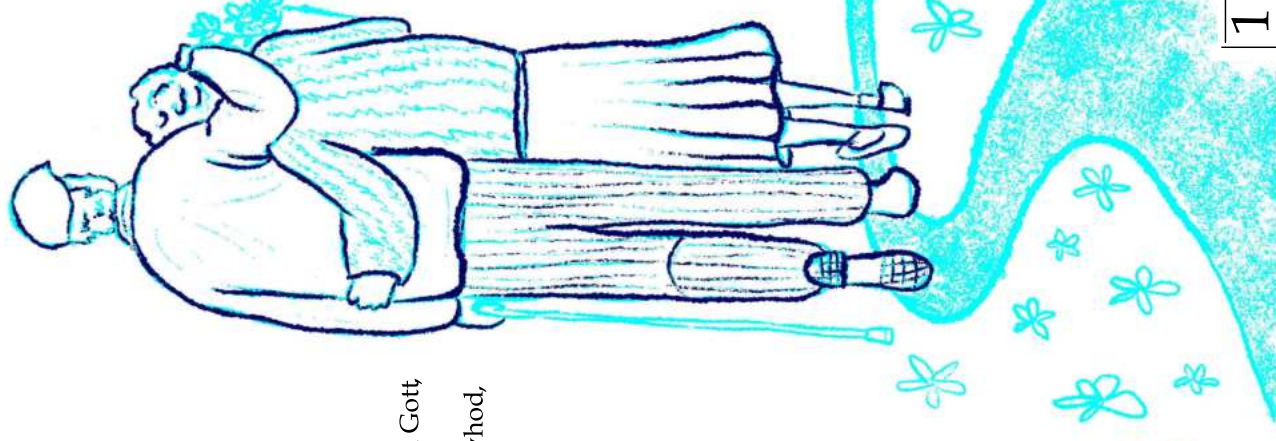
"Koukni," řekla, "jaký je nádherný západ slunce. Co kdybychom zůstali venku, než zapadne docela."

"Tak jo," řekl jsem. Zůstali jsme hodnou chvíli venku na trávě, držíce se vzájemně kolem pasu, a sledující, jak zářivé barvy nebe blednou, a nabývají odstínu popela.

Stephen King
"Zelená míle"

1. signální (Chinaski)

1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
právem se mi budeš tiše smát.
Jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,
když za všechno si můžu vlastně sám.
R: Za spoustu dní, možná za spoustu let,
až se mi rozední, budu ti vyprávět,
na první signální, jak jsem vobletěl svět,
jak tě to vomámí a nepustí zpět.
Jaký si to uděláš - takový to máš,
jaký si to uděláš - takový to máš.
2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott
budu zpívat vampam - tydapam.
Všechna sláva, polní tráva, ale peníz přijde vhod,
jak jsem si to udělal, tak to mám.
R: (2x)
O: [Na na na ná na ná, ...]
Jaký si to uděláš - takový to máš,
jaký si to uděláš - takový to máš.

A pak (Tomáš Klus)

Intro: A C#mi Cmi Hmi E (x2)

Jednou šťestí dohoní i ty jezdce na koních
Co hledají ho v cizích stájích
Jednou hrana zazvoní i těm jezdčům na koních
Co stále vedou svou cestou šedou

R: A pak koně klus promění v cval
Nic stejné nebude dál, svět promění se, pak
Koně klus promění v cval
Nic stejné nebude dál, svět promění se
A C#mi Cmi Hmi E (x2)
Hmnnnnnnnn

Až ten vítr zavane vzplane srdce, hlava ne
A začne bít zavládne klid
Oči jezdců spatří svit obzoru, kam chtěli jít
Kde spočinou kde spočinou

R: (x2)

outro: A C#mi Cmi Hmi E (x2)

Anděl (Karel Kryl)

Intro C C C G7

1. Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla,
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
dával se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R: A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
co mě čeká a nemine,
co mě čeká a nemine.

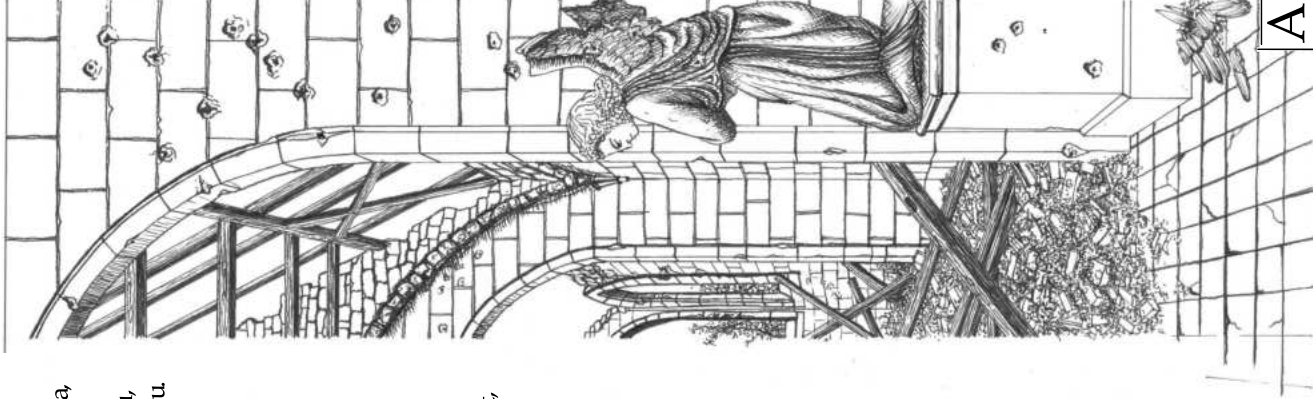
2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujeme ptáky,
debatujeme o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R:

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R:

+ co mě čeká a nemine,
co mě čeká a nemine.

Barbora píše z tábora (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

- D

A

D

1.

Maminko, tatínku, posílám Vám vzpomínku z letního tábora, jistě víte,

že Vám píše Vaše dcera Barbora
- A7

D

D7

2.

Strava se nedá jíst, dneska byl jen zelný list, polívka studená,

co v ní plavou místo nudli číslice a písmena
3.

Myslela jsem prostě, že budou různé soutěže

Slibili bojovku,

pak jsme hráli vybíjendu, na ovce a na schovku
4.

Štefan, hlavní vedoucí, chodí s naší vedoucí

která je příšera,

scházejí se, líbají se u totemu za šera
- R:

Proč jsem se nenarodila o pár let dřív

dneska bych krásně chodila,

se Štefanem, co říká si Steve
5.

Proč jste mě prostě neměli o pár let dříve

Řekla bych: Nebud' nesmělý, líbej mě Steve
6.

Závěrem dopisu ještě trochu popisu

ta bréca vedoucí,

je tlustá jak dvě normální oddílové vedoucí
- R:

Když běží po lese, všechno na ní třese se

Užívá make-upu,

co na ní ten Štefan vidí, to já prostě nechápu
7.

Pošlete dvě tři sta, jsem bez peněz dočista

Pojedem do Přísku,

máme v plánu zastavit se v jíteřovém středisku
8.

Když jsme se koupali, všichni na mě koukali

Je to tím, že možná,

v jednotlivých plavkách už jsem už jsem prostě

nemožná

R: Proč jsem se nenarodila, nenarodila dřív.

Batalion (Spiritual kvintet)

- A

C

Ami

C

G

Emi

Ami

*

Víno máš a markytánku, dlouhá noc se prohýří,

víno máš a chvilku spánku, díky, díky, verbíři.
1.

A

Dříve než se rozední,

C

G

Ami

Emi

Ami

kapitán k osedlání rozkaz dá - vá,

A

G

Ami

Emi

Ami

ostruhami do slabin koně po - há - ní.

Tam na straně polední,

čekají ženy, zlatáky a sláva,

do výstřelů z karabin zvon už vyzvání
- R:

A

C

G

Ami

Víno na kuráž, a pomilovat markytánku,

C

G

Ami

Emi

Ami

zítra do Burgund, batalion za - mí - ři.

Víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

díky, díky vám královští verbíři.
2.

Rozprášen je batalion,

poslední vojáci se k zemi hrouť,

na polštáři z kopretin budou věčně spát

Neplač sladká Marion,

verbíři nové chlapce přivedou ti,

za královský hermelín, padne každý rád.
- R:

*

Víno máš a markytánku ...

Bedna od whisky (Miki Ryvola)

(Miki Ryvola)

1. ^{Ami} Dneska už mně fóry nák ^Cnejdou přes pysky, ^E
^{Ami} stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky, ^E
^{Ami} stojím s dlouhým vobojkem jak stojovej pinč, ^E
^{Ami} tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lynč. ^A
- R: ^D Tak kopni do tý bedny, ať ^Epanstvo nečeká, ^A
^D jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká ^A
^D do nebeskýho baru, já ^Esucho v krku mám, ^A
^D tak kopni do tý bedny, ať ^Ena cestu se dám. ^A
2. ^{Ami} Mít tak všechny bedny od whisky vypitý, ^E
^{Ami} postavil bych malej dům na louce ukrytý, ^E
^{Ami} postavil bych malej dům a z vokna koukal ven ^E
^{Ami} a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben ^E

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít
nemusel jsi dneska na krku laso mít

R:

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírká mřňavá,
jenom dírká mřňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec a whisky ani lok.

R: tak kopni do tý bedny.

Bláznova ukolébavka (Pavel Dydovič)

(Pavel Dydovič)

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zástř, tak vyhledej skryš,
zas má bílej plášť a v okně je mříž
R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc
temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když těbe tu mám.

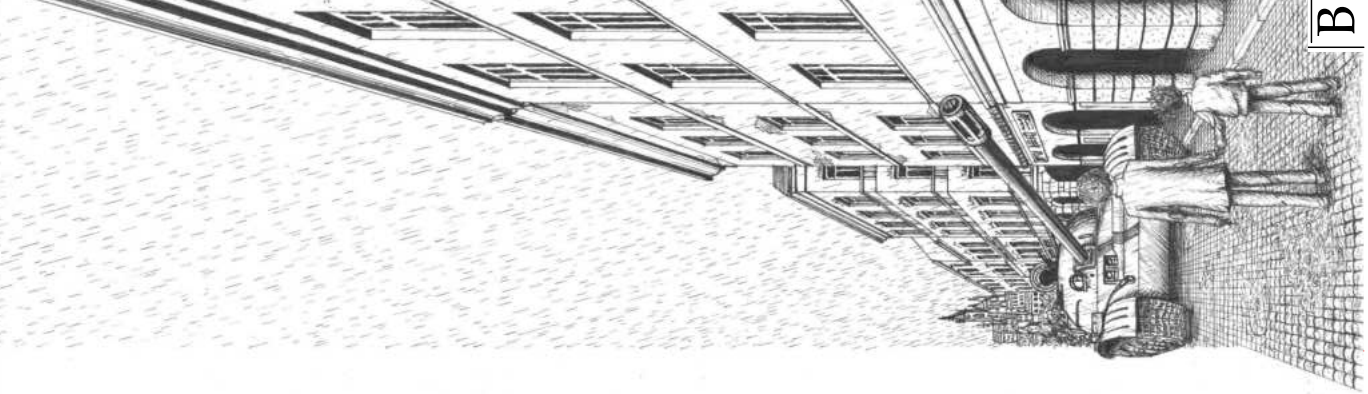
R:

Blues Folsomské věznice (Greenhorns)

1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"
Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhle dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulanou chtěl jsem bejt chlap
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie
and Clyde.
Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem
jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
Teď' vokno mřížovaný mně říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou
holkou!"
a taky mně říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Bratříčku zavírej vrátka (Karel Kryl)

1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci,
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
přijeli v hranatých železných maringotkách
Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
bratříčku, zavřel jsi vrátka?
Bratříčku, nevzlykej, neplytvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
...bratříčku, zavírej vrátka! zavírej vrátka!

Budu ti vyprávět (Michal Hřůza)

1.

Náš svět promění se hned,
když zavřeš oči budu vyprávět,
o tom jak nekonečné jsou,
hvězdy co lidem plují nad hlavou.
Co teď možná jsme spolu naposled.
Sladká jsou slova jako med...
O tom že spolu budem dál,
to bych si vlastně hrozně přál,
to bych si vlastně hrozně přál.
Óóóó Evo...
nebudu ti lhát,
můžeš se mi smát o-o-o-óu..
asi Tě mám rád
2.

A hned na všechno najdem odpověď,
co bude zítra, za pár let,
za obzor slunce zapadá,
na dobrou noc svým věrným zamává.
Co teď, Tvůj úsměv znám už nazpamět,
vstupenka na nebeský let
o tom, že spolu budem dál,
to bych si vlastně hrozně přál,
to bych si vlastně hrozně přál.

R:

Buchet je spousta (z pohádky Kouzla králů)

1.

Z pekárny světa kraj za láskou svou
nejednu překonal jsem vůli zlou
a moje princezna
ta jistě rozezná
že ji mám vážně rád
A v jeho blízkosti se náhle zdá
že létat v oblacích se málem dá
dát ruku na ruku
netřeba záruku
jeho se přece nelze vůbec bát
Oslava veliká ať už se chystá
buchet je spousta, lahodná sousta
ať naše láska je vždy stejně čistá
a pevná jako brány trám
Hezká jak obrázek a zábavná
a pýchu princezen tak málo zná
vyrostla v dostatku jak holka ze statku
umí za práci brát
Konečně kluk, co o mě zájem má
přitažlivost je jistě vzájemná
a srdce z rubínu
má barvu po vínu
starý král novému vždy má jej dát
R2: Ta naše dvojice je překvapivá
a dle všech známek pekárna - zámek
je trasa která někdy krátce trvá
a já ji dobře lásko znám
- R1:
- R1:

Buráky (Michal Tučný)

1.

G

G

Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď' rostou bodláky.
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak válejí lině a louskať buráky.
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
2.

G

A

Plukovník je v sedle, volá:"Yankeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď' louská buráky.
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
3.

G

C

Až tahle válka skončí a my zas budem žít
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
Když se zeptaj:"Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."
Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky

Carpe diem (AG Flek)

- capo II

Ami

Dmi 7

1. Nadešel asi poslední den,
podívej, celá planeta blázní,
a já neuroním ani slzu pro ni,
jenom zamknu dům,
a půjdu po kolejích až na konečnou,
hle, jak mám krok vojensky rázný,
a nezastavím ani na červenou,
natruc předpisům.
Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.
Už si nebudeme hrát na román,
setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen
miska cukroví,
ať všechny hospody dnes doženou plán,
ať svět z posledního pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít
v hlavě všechno, co mám.
Žádný slib z těch, co jsem ti dal,
nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let,
na desce Jethro Tull,
ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
carpe diem, život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít
co by bylo dál.
Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně, co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov ...
- B
- B
- C
- C

Cesta (Kryštof)

Intro:

1.

C

Tou cestou
- Tím směrem prý bych se dávno měl dát

A

mi

Když sněží, jde to stěží, ale sněhy pak tají

F

G

Kus něhy ti za nehty slíbí a dají
2.

Víc síly

se prát, na dně víc dávat než brát

A i když se vleče a je schůdná jen v kleče

Donutí přestat se zbytečně ptát

R:

C

Jestli se blížím k cíli

G

Kolik zbývá víry, kam zvou

A

mi

Svodidla, co potmě mi lžou?

F

G

Zda couvám zpátky

A plýtvám řádky, co řvou

Že už mi doma neotevřou

3.

Nebo jít s proudem

Na lusknutí prstu se začít hned smát,

Mít svůj chodník slávy a před sebou davy

A přes zkroucená záda být součástí stáda

4.

Ale zpívat

A hrát, kotníky líbat, a stát

Na křídlech všech slavíků, a vlastně už ze zvyku

Přestat se zbytečně ptát

R:

(2x)

C

C

Co z tebe bude (Pokáč)

capo III

*

C

Když jsem byl prcek, tak se mě všude

D

m

dospěláci ptali chlapče co z tebe bude

A

mi

D

m

já řek že nevím a div se nerozbrečel

C

dyť já měl sotva páru co budu dělat večer

C

Ptala se máma zajímalo to tetu

i zoufalýho dějepisáře v kabinetu

jo kdyžby na mě dneska stejnej dotaz měl

moc rád bych mu odpověděl (já pane učitel)

C

D

m

R:

[:]já chci milovat já chci poznat svět

C

G

já chci lítat na měsíc a pak zpět

A

mi

D

m

já chci drink a pláž ne tvou kancelář

G

C

tak proč se mě tak blbě ptáš?:]

*

Občas se zdá že účel dospívání

je úspěšně se vyvinout ve vzorný plátce daní

možná by ale někdy stálo za to říct

že život je i něco víc

C

Víc než do kanclu z kanclu splácet hypotéku

a ke kafi si ráno dát tři cukry a hrst léků

život je dar tak žij ho než uteče ti

čekáním na důchod ve stopěti

R:

uo o o o co z tebe bude

uo o o o co z tebe bude

uo o o o co z tebe bude

uo o o o

R:

C

C

C

C

C

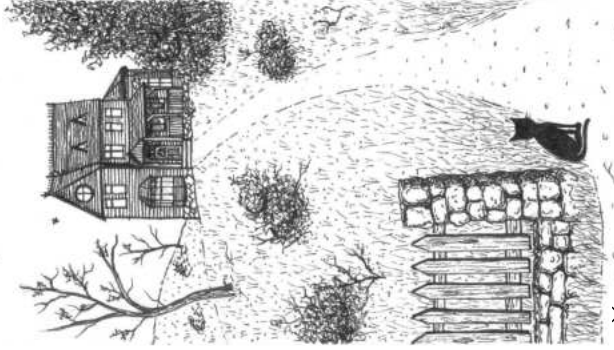
C

Čarodějnice z Amesbury (Asonance)

capo V

1. AmiDmi GC AmiDmi
Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
CF GC AmiDmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
CF GC AmiDmi EmiAmi
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná Dmi (G)
FB EmiAmi FB GC Ami (D)
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je práce v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít
7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a
klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Čas rozchodů (Kamelot)

1. D7sus4 G Gsus2 G
Večer si chystá síť, dívej,
Emi Dmaj Cmaj
a chytnul i nás, Ami7 Ami9
ještě chvilí se mnou zpívej,
D7sus4 D7
než odejdu zas.
 2. Z neonů proudy světél pálí
a mění tvou tvář,
víš to, že dávno nejsme malí
a nenosíme svatozář. G G9sus4
- R: Čas rozchodů, ten bolí víckrát,
G7 Cmaj9
i když se tomu nevěří, Ami7 Ami9
lásku nedokážeš vyhrát, D7sus4
nemůžeš chytnout papěří, G G9sus4
co vítr ke slunci už odvál Cmaj9
a na prach jistě rozmetal, Ami9
svému slibu taky dostál D7 C G
vítr, co letí někam dál.

Mezihra

3. Neboj se, čas, ten rány zhojí,
je nejlepší fáč,
pokaždý rvát se za něj stojí,
ať jsi snílek nebo rváč.
4. Ztracená víra se ti vrátí,
až překročím práh,
proud slzí zadržet se krátí,
sypou se jako z lusků hrách.

R:

Dajána

(Milan Chladil)

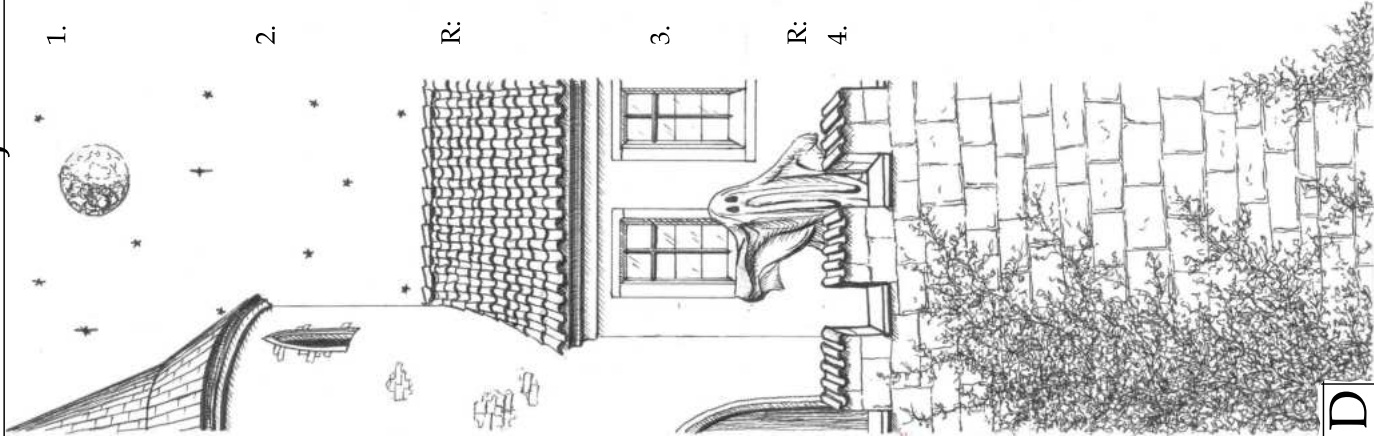
* Lidé o ní říkají, že je v lásce nevěrná,
ona zatím potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhvíkam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích
bezesných,
krásná, bláhová Dajána.
R: Srdce které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj
nosí
stále čeká, čeká dál, o-o, o-o, o-o-o-o-o-o-o
* Ospalá jde ulicí, nezaví se lásky pout,
sný, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

Dědek s cibulí

(Radůza)

1. Na posledním kilometru
medle vedle bedny s cibulí
seděl dědek osud čet z run
ať se holky taky vybulí
Jak se na mě podíval
popotáh si šle
ve vousech se drbal jaký div, ale
když tu náhle o zem sebou šleh
Mě nosí chromá kobyla,
jiná na mě, jiná na mě, jiná na mě nezbyla
ať si kulhá do svahu
má vytrvalost, srdce, věrnost,
vytrvalost, srdce, odvahu
Všecky tetky odnaproti
seběhly se trapem v jeden šik
klevetěji, hlavou krouť
koukají se na ten dědkův trik
Nač se mordovat máme
s cizím osudem
dříve, než ten svůj poznáme
navěky tu přece nebudem
R: 3. Na posledním kilometru
cibulíčka se tam kutálí
větu větru se rtu setru
dědkovi, ať se tam neválí
Tetky už si zuby brousejí
na ten jeho flek
oklepal se dědek jeden, řek
ale fuj, to jsem násko lek
R:

Dej mi víc své lásky (Olympic)

1. Vymyslel jsem spoustu napadů, aů,
co podporujou hloupou náladu, aů,
hodit klíče do kanálu, sjet po zadku holou skálu,
v noci chodit strašit do hradu
2. Dám si dvoje housle pod bradu, aů,
v bílé plachtě chodím pozadu, aů,
úplně melancholicky, s citem pro věc jako
vždycky
vyrábím tu hradní záhadu, aů
3. Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,
má drahá, dej mi víc své lásky, aů,
já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,
já chci jen pohládit tvé vlásky, aů.
Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,
mi dokonale zvednul náladu, aů,
natrhám ti sedmikrásky, tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů, aů

R:
4. =3

Divokej horskej tymián (Žalman & spol.)

Intro D//D, G, D//G, D//G, F#m7//Em, G//D, G, D

1. Dál za vozem spolu šlapem,
někdo rád a někdo zmaten,
kdo se vrací, není sám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.
2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

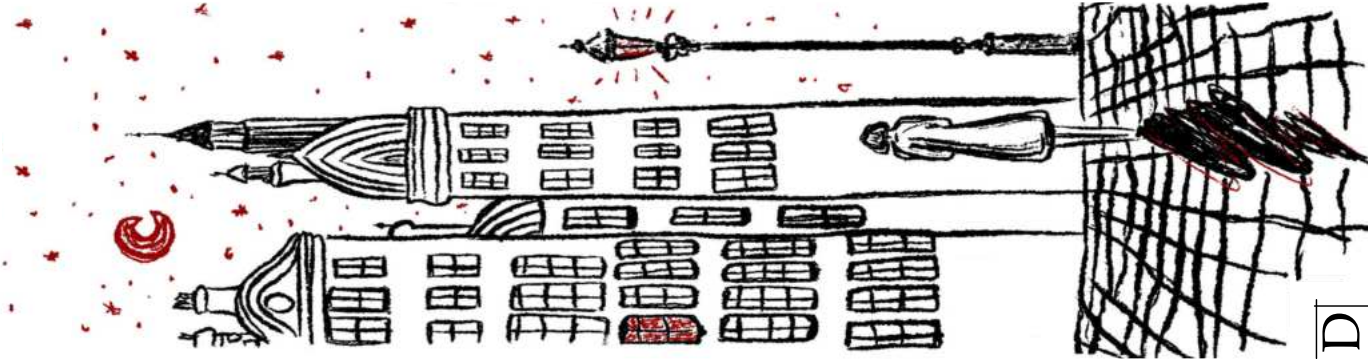
R: Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
bílou nocí k milování z hor divokej tymián

Mezihra D//D, G, D//G, D//G, F#m7//Em, G//D, G, D

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R:
Outro D//D, G, D//G, D//G, F#m7//Em, G//D, G, D

Dobrodružství s bohem Panem (Marta Kubišová)

1. **Ami** **G**
Je půlnoc nádherná spí i lucerna,
F **E**
tys mě opustil ospalou.
Tu v hloubi zahrady cítím úklady
s píšťalou někdo sem kráčí.
C **G**
- R: **F** **E**
Hrá náramně krásně a na mě
tíha podivná doléhá.
Hrá náramě, zná mě nezná mě,
něha a hudba až k pláči.
2. **F**
Pak náhle pomalu skládá píšťalu,
krok a slušně se uklání.
Jsem rázem ztracená, co to znamená
odháním strach a on praví:
- R: **F**
Pan jméno mé, mám už renomé,
Pan se jmenuju a jsem Bůh
Pan Bůh všech stád vás má, slečno, rád.
Jen Pan je pro vás ten pravý.
3. **F**
Ráno raničko ach má písničko,
Pan mi zmizel i s píšťalou.
Od Pana pro pána o vše obrána
ospalou najde mě máti.
- R: **F**
Hrál a ve tmě krásně podved mě,
kam jsem to dala oči kam?
Pan pěkný Bůh, já teď nazdarbůh
počítám dal a má dáti.

Dokud se zpívá (Jaromír Nohavica)

1. **C** **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
Z Těšina vyjíždí vlaky co čtvrthodinu,
C **Emi** **Dm7** **F** **C** **Emi** **Dm7** **G**
včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
F **G** **C** **G**
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F **G** **F** **G** **C** **Emi** **Dm7** **G**
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
2. **F**
Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
3. **F**
Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem mihá se život jak lepoporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
4. **F**
Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
5. **F**
Z Těšina vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
[že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.:]

Fajn job (Hop Trop)

1.

Gmi

F

Gmi

Moje briga má jméno "Ariel",
řekl kapitán, když mě zval,
[:prej abych s ním jako lodník jel
a džob, co mi nabíd', bral.:]
2.

Gmi

F

Gmi

Von veliký prachy mi sliboval,
čert ví, jestli ňáký má,
[:já nevěřil, a tak žvanil dál,
že zejtra už vyplouvá.:]
- R:

Emi

C

G

Celej den a celou noc
stožár se pode mnou kejvá,
chceš to znát - klidně pojd',
ať víš taky, jaký to bejvá,
žaludek stoupá vejš a vejš,
na lodi všechno skřípá,
do vočí tak jako mořská sůl
vostrej vítr mi štípá.
3.

Emi

D

G

Gmi

Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
že by práci pro vás měl fajn,
[:dejte si říct, to by bral jenom ten,
kdo je blázen a nemá šajn:], že:

R:

Franky dlouhán (František Nedvěd)

1.

C

F

C

Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl
- R:

G

F

C

Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám,
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,
a každej, kdo s ním chvilku byl,
tak dlouho se pak smál
2.

F

G

C

Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
- R:

F

G

C

Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.
- R:

Gronská písnička (Jaromír Nohavica)

1.

D

Emi

A7

D

D

Emi

A7

D

žije tam Eskymáčka s Eskymákem,

Emi

G

D

[my bychom umrzli, jim není zima,

Emi

A7

D

snídají nanuky a eskima:.]
2.

Mají se bezvadně, vyspí se moc,

půl roku trvá tam polární noc,

[na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,

půl roku trvá tam polární den:.]
3.

Když sněhu napadne nad kotlíky,

hrávají s medvědy na četníky,

[medvědi těžko jsou k poražení,

neboť medvědy ve sněhu vidět není:.]
4.

Pokaždé ve středu, přesně ve dvě

zaklepe na na íglů hlavní medvěd:

[:"Dobrý den, mohu dál na vteřinu?

Nesu vám trochu ryb na svačinu.":]
5.

V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,

psi venku hlídají před zloději,

[smíchem se ošťasá celé íglů,

neboť medvěd jim předvádí spoustu figlů:.]
6.

Tak žijou vesele na severu,

srandu si dělají z teploměrů,

[my bychom umrzli, jim není zima,

neboť jsou doma a mezi svýma:.]

Hlásná Třebáň (Děda Mládek Illegal band)

- R:

C

Emi

Dmi

G7

C

G7

Hlásná Třebáň je krásná,

a proto ke svý Máně do Třebáně, často jezdit hledím.

C

Emi

Hlásná Třebáň je krásná,

u Máni v Třebáni si prostě lebedím.

F

C

Dole u Berounky roste kapradí,

Dmi

G7

C

komáři že koušou to nám nevadí.

F

C

Máňu u řeky když večer objímám,

D7

G7

tak bodání hmyzu vůbec nevnímám.
- R:

A

pískat
- R:

Novák sólo

Dole u Berounky roste kapradí,

komáři že koušou to nám nevadí.

Máňu u řeky když večer objímám,

tak bodání hmyzu vůbec nevnímám.
- R:

Hledám děvče na neděli (Jarka Mottl)

Intro

capo II

D E7
Bloudit světem bez děvčete, žít ve stanu sám,
A7 D Ddim Emi A7 D
to abys měl nervy jako drát.

D E7
Pak se divit nemůžete, že si asi dám
A7

do nedělních novin inzerát.

D Hmi Emi A7 D Hmi Emi
R: Hledám děvče na neděli, aby mi kamarádi
A7
záviděli,

D Hmi Emi A7 D Hmi Emi A7
aby si nemysleli, že jsem samotář - to tedy ne.
D Hmi Emi A7 D Hmi
Rozhlížím se v jednom kuse, dokonce ve vlaku i v
Emi A7 D Hmi Emi A7 D G D
autobuse, den ke dni počítám a trhám kalendář.

D7 G
Až najdu tu pravou z vlastního popudu,
E7 A7
ať snědou, či plavou, tyhle detaily už svěřím
osudu.

D Hmi Emi A7
Hledám štěstí kolem sebe,
D Hmi Emi A7
chtěl bych mít pod širákem kousek nebe,
D Hmi Emi A7 D G D (A7)
já už tu poustevníka dělat nebudu.

Potkal jsem ji na Sázavě, kývla na pozdrav,
v jejích očích jsem se utopil.
Měla husí brko v hlavě, učiněná squaw,
Tak jsem ji svý srdce vyklopil:

R:

Hlídač krav (Jaromír Nohavica)

2x D Pam, pam, pa, dam, pam, pa, dada, G
pam, pam, pa, dam, pam, pa, dada, dada, dadam,
A D
padadadam, padadadam.

D
1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
"Dobře se uč a jez chytrou kaši,
G A D
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,"
G A D
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

R: D
Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jist kaštiny a mýt se v lavoře,
G A D
od rána po celý den zpívat si jen,

D
zpívat si: Pam, pam, pa, dam, pam, pa, dada, G
pam, pam, pa, dam, pam, pa, dada, dada, dadam,
A D
padadadam, padadadam.

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví

R:
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
kookám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Hlupák váhá (Katapult)

- Intro **Ami G D F G Ami**
1. **Ami G D**
Když ti svoje záda štěstí ukáže,
F G Ami
náladu máš mizernou.
Ami G D
Těžko se ti hledá trochu kuráže,
F G Ami
zůstaneš stát jako sloup.
- Mezihra **Ami G D**
2. **Ami G D**
Když máš kamaráda a on tě podrazí,
F G Ami
náladu máš mizernou.
Ami G D
Tehdy jeho zrada v srdci zamrazí,
F G Ami
zůstaneš stát jako sloup.
F G Ami
- R: **F G Ami**
Hlupák váhá, svět kupředu uhání.
Hlupák váhá, ztrácí život v čekání.
Hlupák váhá, ale život utíká.
F G E
Hlupák váhá.
- Mezihra
3. = 1.
- R:
- Outro **F G Ami, F G Ami**

Hlupáku najdu tě (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

1. **C F C G**
Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě
C F C G C
Berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě
C F C G
Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv
C F C G C
Platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv.
C G
Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
C F G C
Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš
C G
Ať jedeš v kočáře a nebo na káře
C F G C
Můj pyšný hlupáku, tebe já znám.
2. **C**
Sotva byl váš svět stvořený, sotva byl váš svět
stvořen
Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
Jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout.
- R:

Holka nebo kluk (z pohádky Tajemství staré bambitky)

1.

A

 Ať sedí doma, kdo chce jen brečet,

D

G

 to z chytrý knížky můj táta mi přečet.

D

A

 Kuráž je lepší, než pytel zlata,

D

G

 tohle mě kdysi učil můj táta.

D

F

C

R: Holka nebo kluk, je to asi fuk,

C

Ami

 dýchej zhluboka, ať ztratíš trému.

G

F

 Holka nebo kluk, teď už ani muk,

C

Ami

 v nouzi štěstí přeje odvážnému.

G

2. Kdo chce boj vyhrát, do války musí,

C

chtějí mě chytit, tak ať si to zkusí.

C

Bambitka v ruce, za pasem dýka,

C

vždyť já jsem dcera od loupežníka.

C
- R:
-
- H
- H
- ## Večer
- Oheň obklopovalo ticho a to ticho tkvělo v obličejích mužů, a byl tam čas, bylo tam dost času, aby se člověk u rezavějící trati mohl usadit pod stromy, dívat se na svět a očima ho obracet jako by ho přidržoval v největším žáru ohně, kus ocele, kterou všichni ti muži opracovávají.
- Ray Bradbury
"451° Fahrenheit"
- Mně rozkoší jest neproniklý les,
a v slastném nadšení se tovaryši
má duše s osamělým břehem kdes,
kde z hloubi moře hudbu věčna slyší
Mám lásku k lidem, k přírodě však vyšší.
- George Gordon Byron
"Childe Haroldova pouť"

Holubí dům (Jiří Schelinger)

1.

Ami G F Emi Am

Zpívám ptákům a zvlášť holubům,

Ami G F Emi Am

stával v údolí mém starý dům.

C G C G C

Ptáku houf zalétal ke krovům,

Ami G F Emi Am

měl jsem rád holubích křidel šum.
2.

Vlídna dívka jim házela hrách,

mávání perutí víří prach.

Ptáci krouží a neznají strach,

měl jsem rád starý dům jeho práh
- R:

Dmi G C Am

Hledám dům holubí, kdopak z vás cestu ví,

Dmi G C

míval stáj roubenou, bílý štít.

Dmi G C Am

Kde je dům holubí a ta dívka kde spí,

Dmi Emi Am

vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít
3.

Sdílíný déšť vypráví okapům,

bláhový, kdo hledá tehle dům.

Odrůstáš chlapeckým střevícům,

neslyšíš holubích křidel šum.
4.

Nabízej úplatou cokoli,

nepojíš cukrových homolí.

Můžeš mít třeba zrak sokolí,

nespatříš ztracené údolí.
- R.

+

Zpívám ptákům a zvlášť holubům,

stával v údolí mém starý dům.

Hruška (Čechomor)

1.

D A D

Stojí hruška v širém poli,

D G A

vršek se jí zelená.

D G A D

[:Pod ní se pase kůň vraný,

D A D

pase ho má milá.:]
2.

Proč má milá dnes pasete

z večera do rána?

[:Kam můj milý pojedete?

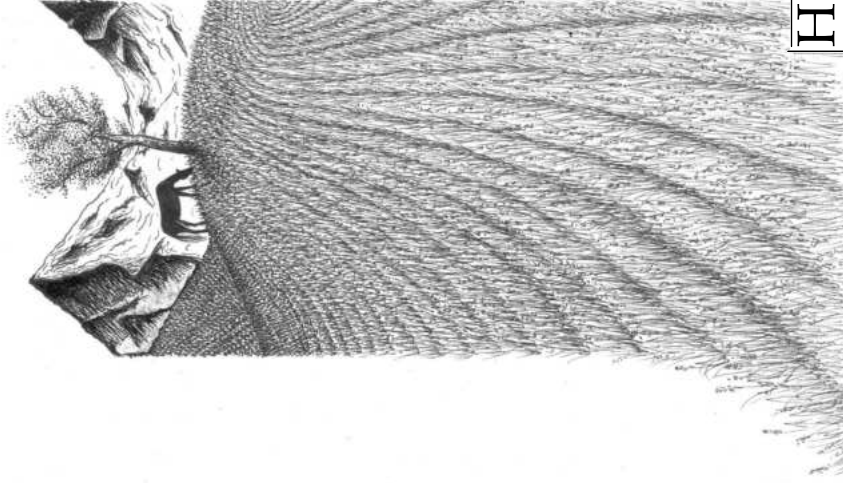
Já pojedu s váma.:]
3.

Ó já pojedu daleko

přes vody hluboké.

[:Kéž bych byl nikdy nepoznal

pany černooké.:]

Hříšná těla, křídla motýlí

(Aneta Langerová)

Intro: D Dsus2 D Dsus2

* Jednou už tě málem měla a už zase by tě chtěla
Hříšná těla, křídla motýlí

Krev stéká po růži cos na na zed' věšel
průvan sfouk a život nešel
Potrhaná křídla motýlí

* Vyhni se botám který vůni šlapou
drťí řádky psané za pouhou jen skývu málem
zlatou
Prodají tě do výkladních skříní, výstavních síní

* A každej zvlášť do kapsy svůj džípem si pádí
Jednou už tě málem měla, za duši tě podržela
Hříšná těla křídla motýlí

* Navrať se skálou kterou z cesty sešel
Otoč kamenem, kdes vešel
Napni slunci křídla motýlí
Vyhni se botám který vůni šlapou
Sladké písne psané za pouhou jen skývu taktak
zlatou

* Prodají tě do výkladních skříní, výstavních síní
A každej zvlášť do kapsy svůj džípem si pádí
Až vyroste strom až udeří do něj blesk a hrom
Hmm, noc se válí
Až vyroste strom až udeří do něj blesk a hrom
narovná, rozdělí, podělí, poskládáš,
úterý ke kusům nedělí a půjdeš dál.

* Vzpomeň si na svět kdy pro kousek těla
zázraky jsi neviděla, neměla jsi křídla motýlí

Rec: V roklině pod skálou zjevení,
údolí rozšklebené napětím, otevřené spojením,
jeleni obtěžkáni vápením,
vrhají se bezhlavě do hloubi země...

Hudsonský šífy

(Wabi Daněk)

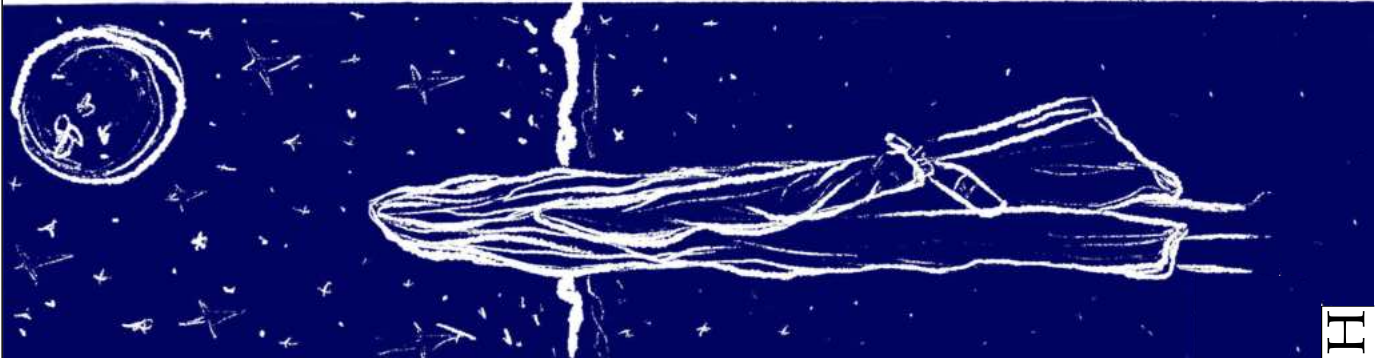
1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
jako já, jó jako já,
kdo Hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šíf když na měčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem
chvěl,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
R: Ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dříve dohrabem,
jo-ho-ho, jo-ho-ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků,
jako já, jó jako já,
ten, kdo cejti se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, jó málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.

R: Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
jako já, jó jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno
fuk,
kdo je sám, jó jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě přima
kluk,
ať se na Hudsonský šífy najmout dá, jo-ho-ho.
R: + jo-ho-ho, jo-ho-ho.

Hvězdář (UDG)

1. Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
Kždá další vina, odkrývá mojí vinu.
Ztrácíš se před očima, rosteš jen ve vlastním stínu.
Kždá další vina odkrývá mojí vinu.
Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám, (dávno nic) nehledám.

R: [:]ak luna mizíš s nocí
v bělostných šatech pro nemocné,
prosit je zvláštní pocit, jen ať je den noc ne:]
Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.
Od proseb dávno nic nečekám (dávno nic) nečekám.

Mezihra
2. Na chodbách v bludných kruzích
zářívka vyhasíná,
já ti do infuzí chci přilít trochu vína.
Na nebi jiných sluncí, jak se tam asi cítíš,
s nebeskou interpunkcí, jiným tulákům svítíš.
Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.
Ve vínu dávno nic nehledám (dávno nic) nehledám.

R:
Obzor neklesne níž, je ráno a ty spíš.
Od vlků odraná hvězdáře Gjordána ... 3x
+... opouštíš.

Já budu chodit po špičkách (Petr Novák)

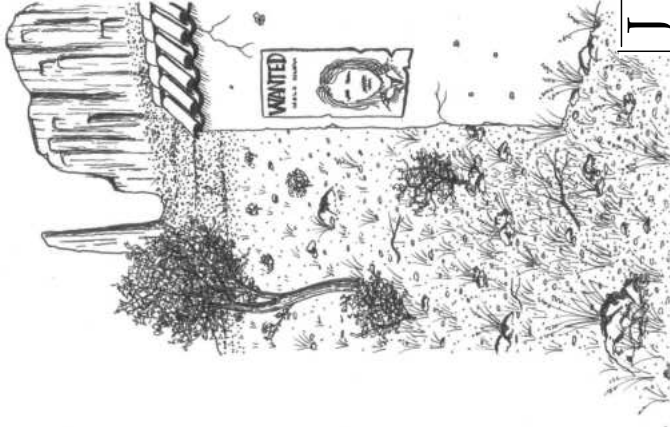
- Intro:C F Dmi G (x2)
1. Zavři oči a jdi spát, vždyť už bude brzo den,
nech si o mně něco zdát, ať je krásný ten tvůj sen.
Já budu chodit po špičkách, snad tě tím nevzbudím,
a-až slunce vyjde v tmách, polibkem Tě probudím.
Jdi si lehnout, ať už spíš ať z toho snu něco máš,
ráno, až se probudíš, polibek mi taky dáš.
- R:
3. Rozhod' vlasy na polštář a sni o mně krásnej sen,
nebo ráno nepoznáš, že je tady nový den.
Já budu chodit po špičkách
Já budu chodit po špičkách
Já budu chodit po špičkách
á ááááá...

Jasná zpráva (Olympic)

1. Skončili jsme, jasná zpráva,
Ami F G
proč o Tebe zakopávám dál,
Dmi F C
projit bytem já abych se bál.
2. Dík tobě se vidím zvenčí,
připadám si starší, menší sám,
kam se kouknu, kousek Tebe mám.
Ami Emi Ami Emi
Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,
Ami C G
telefon, cos ustříhla mu šňůru.
Ami Emi Ami Emi
Knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,
Ami C G
píše se v ní, jak se lita vzhůru,
Dmi G
lita vzhůru, ve dvou vzhůru.
3. Odešla's mi před úsvitem,
mám snad bloudit vlastním bytem sám,
kam se kouknu, kousek Tebe mám.
- R:
4. Skončili jsme jasná zpráva,
není komu z okna mávat víc,
jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Jdou po mně jdou (Jaromír Nohavica)

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
D G D
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
F#mi Hmi A
[:pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
G D A Hmi
svět fackuje tě, a tak mu to vrať.:]
G D G D
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám,
[:zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.:]
D G D
- R1: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
F#mi Hmi A
na každém rohu mají fotku mou,
G D A Hmi
kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D G D
tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, Jé...
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt,
[:byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.:]
G D C G A D G D
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost,
[:sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,
" tak jsem na cestě a chudý jak veš.:]
G D C G A D G D
- R1:
5. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh' a straním se žen,
[:kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.:]
G D C G A D G D
- R2: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
na nočních stolicích mají fotku mou,
kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, Jé...

Jednou si na sebe udělám čas (Nezmaří)

AmiFmaj7C G

Jednou si na sebe udělám čas

AmiFmaj7C G

na chvíli uberu plyn

k ránu kdy poslední barman už zhas

čekám až přijde pan Splín

To je ten parták co ztichlý má hlas

a znalcem je veškerých vín

na dně těch lahví má ukrytý vzkaz

DmiF C G

jsem advokát všech vašich vín

R: DmiF G

Tak jsem si na sebe udělal čas

v té bláznivě zrychlené době

a do duše spustil si záchranný pás

[a napsal jsem dopis sám sobě]

Potichu zmizel můj podivný host

jen na stole zbyl po něm vzkaz

když se ti zdá že máš toho dost

víc poslouvej svůj vnitřní hlas

Noc zvolna vyklízí poslední post

a den právě nabírá dech

jako by zřítíl se staletý most

a spolu s ním můj věčný spěch

R: +

Jednou si na sebe udělej čas

Jelen (Jelen)

DmiC Dmi

Na jaře se vrací, od podzima listí.

Mraky místo ptáků, krouží nad závisť.

Kdyby jsi se někdy, ke mně chtěla vrátit,

nesměla bys, lásko, moje srdce ztratit.

R: DmiC F C Dmi

Zabil jsem v lese jelena.

Bez nenávisť, bez jména.

Když přišel dolů k řece pít,

krev teče do vody, v srdci klid.

DmiC F C Dmi C F C Dmi

Voda teče k moři, po kamenech skáče,

jednou hráze boří. Jindy tiše pláče.

Někdy mám ten pocit, I když roky plynou.

Že vidím tvůj odraz, dole pod hladinou.

R: +

Na jaře se vrací, listí od podzima.

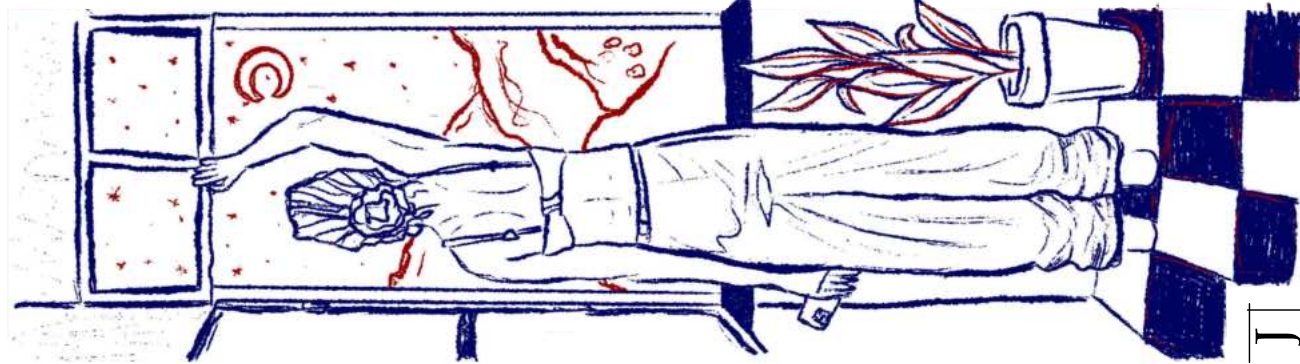
Čas se někam ztrácí, brzo bude zima.

Svět přikryje ticho, tečka za příběhem.

Kdo pozná, či kosti, zapadaly sněhem.

R: (x2)

Jericho (David Stypka)

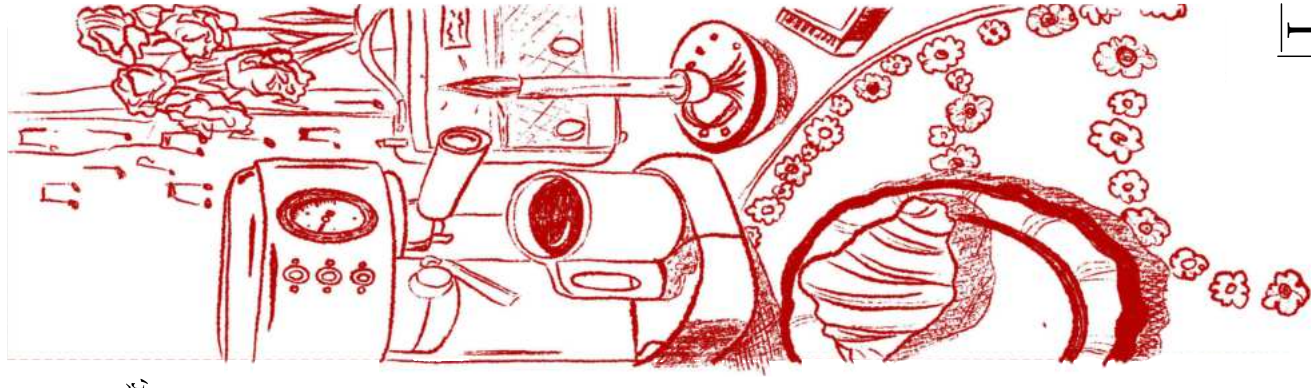
- R1: ^D Budu se dívat, jak vstáváš a jdeš,
^E rovnáš si záda, čistí tě déšť.
^D ^{F#mi} Za chvíli na mě zapomeníš,
^E na strachy taky. (x2)
1. ^E Nenech se mást, to všechno co vidíš se zdá.
^H ^{F#mi} Tam někde v dálce je Jericho,
^A ^E ^H město co trumpetou zbořit se dá.
2. Tady mě máš, doktor co strhne ti fáč,
 no jasně že bolí to,
 ale za chvíli snést se to dá.
- R1: ^{Hmi} ...na strachy taky, na bolest.
 R1: ^E ^H ^{F#mi} ^A ^E ^H
3. ^G Můžeš si lhát, na oko zlatá brána,
 ale když vezmeš za kliku z brány je gilotina.
4. Jsi Rachab má zlá, nevěstka uchráněná,
 na nejhlubším místě teď bolí mě tvá poslední
 dobrá rána.
- R1: (x2) ^G ^{Hmi} Všichni to říkali my se jim vysmáli.
^A ^E ^{Hmi} Z očí strh' sem ti fáč.
- a pak tě tam nechal na pospas bylinám a dekám,
^A ^E od tebe hnala mě pryč vína má.
- R2: Chtěl jsem se dívat jak vstáváš a jdeš,
 rovnáš si záda, čistí tě déšť,
 doufám, že na mě zapomeníš
 a na strachy taky. (x2)

Ještě jedno kafe (Robert Křesťan a Druhá tráva)

capo III

1. ^{Emi} Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,
^C ^D ^{H7} a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,
^{Emi} ^D ^{H7} ale já se o tvou lásku ani v děčnost neprosím,
^C ^{H7} ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.
- R: ^C ^{H7} Ještě jedno kafe bych si dal,
^C ^{H7} ^{Emi} ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.
2. Tvůj táta, to je vandrák
 a od přírody zběh
 a místo písmen
 učí tě jen dorovnávat dech,
 a taky házet nožem
 a držet pospolu
 a brada se mu třese,
 když se nosí ke stolu.
- R: ^C ^{H7} Tvá sestra hádá z ruky
 a tvá máti jakbysmet
 a ty sama umíš všechno,
 co je mimo tenhle svět,
 a tvá rozkoš nezná hranic,
 děvče s hlasem skřivana,
 jen tvý srdce je jak moře -
 samý tajemství a tma.

R:

Ježci (Jaroslav Samson Lenk)

D
Když potkáte ježky,jdou většinou pěšky,
A7 Hmi Hmi A7 D
nožičky malíčký a tělíčka těžký.

Nejraděj maj z louky žížaly a brouky,
jablíčka nejedí,po těch mají psouky.

G
Bušte do bubnů a do pián,
G
ježek není vegetarián,
F# Hmi
je to vlastně hrůza přátelé,
Eimi A7
co on sežvejká a sežere.

Když potkáte ježky,jdou většinou pěšky,
zatím snad nedošli na vrcholek Sněžky.
G A7 D
Asi nemaj běžky.

G A7 D
A bez nich je to těžký.

Jožin z bažin (Ivan Mládek)

1. **Eimi H7 Eimi**
Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
H7 Eimi
spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.

D7 G D7 G H7
Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin
Eimi H7 Eimi D7
žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo - žin.

G D7
R: Jožin z bažin močálem se plíží,
G

Jožin z bažin k vesnici se blíží,
D7

Jožin z bažin už si zuby brousí,
G

Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.

C G D G

Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,

C G D G H7 Eimi
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
Tomu já dám za ženu, dceru a půl JZD!"

R:

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,

Jožin z bažin z močálu ven plíí,

Jožin z bažin dostal se na kámen,

Jožin z bažin, tady je s ním amen!

Jožina jsem dohnal, už ho držím, jo-ho-hó,
dobré každé love, prodám já ho do ZOO.

Kapr (Jaromír Nohavica)

1.

C

Na rybníce jsou velké vlny,

Dmi

dělají se od přírody,

G7

C

kapr, ten je opatrný,

Dmi

nevystřčí čumák z vody.

G7

C
- R:

C

[Šplouchy-šplouchy, štika žere mouchy,

G7

C

žbluňky-žbluňky, a kapr meruňky.:]
2.

C

Nevylézej, kapře milý, je tam velké vlnobítí,

G7

chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopit.
- R:

Kdyby se v komnatách (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

1.

D

K životu na zámku mám jednu poznámku

Ami

G

Je tu neveselo, je tu truchlivo

D

Ami

V ostatních královstvích nezní tak málo smích

G

G

Není neveselo, není truchlivo

D

D7

Kdyby se v komnatách běhoun jak hrom natáh

Emi

A

D

A na něm akrobati začali kejklovati

D7

G

D

Kdyby nám v paláci pískteli dudáci

Emi

A

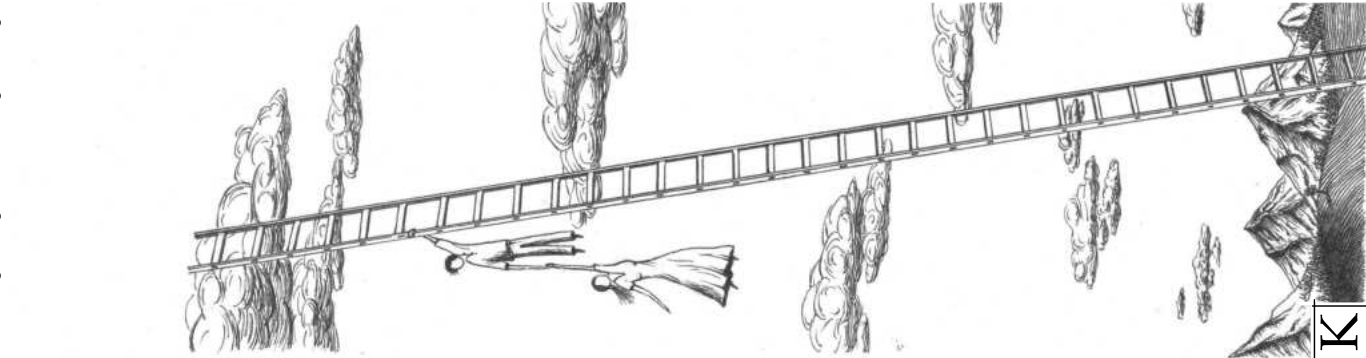
D

To by se krásně žilo, to by byl ráj
2.

D

Kde není muzika, tam duše naříká
- Tam je neveselo, tam je truchlivo
- Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
- Kde není neveselo, žádné truchlivo
- R:

Kdyby tady byla taková panenka (jihočeská lidová)

1. [:Kdyby tady byla taková panenka,
A7 D
která by mě chtěla.:]
G D
[:Která by mě chtěla syna vychovala,
A7 D
přitom pannou byla.:]
2. [:Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti.:]
[:Ty by jsi mě musel kolébku dělati,
do dřeva netíti.:]
3. [:Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti.:]
[:Ty bys mi musela košiličku šíti,
bez jahel a nití.:]
4. [:Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití.:]
[:Ty by si mě musel žebřík udělati,
až k nebeské výši.:]
5. [:Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši.:]
[:Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu.:]

Když je v Praze hic (Ivan Mládek)

capo III

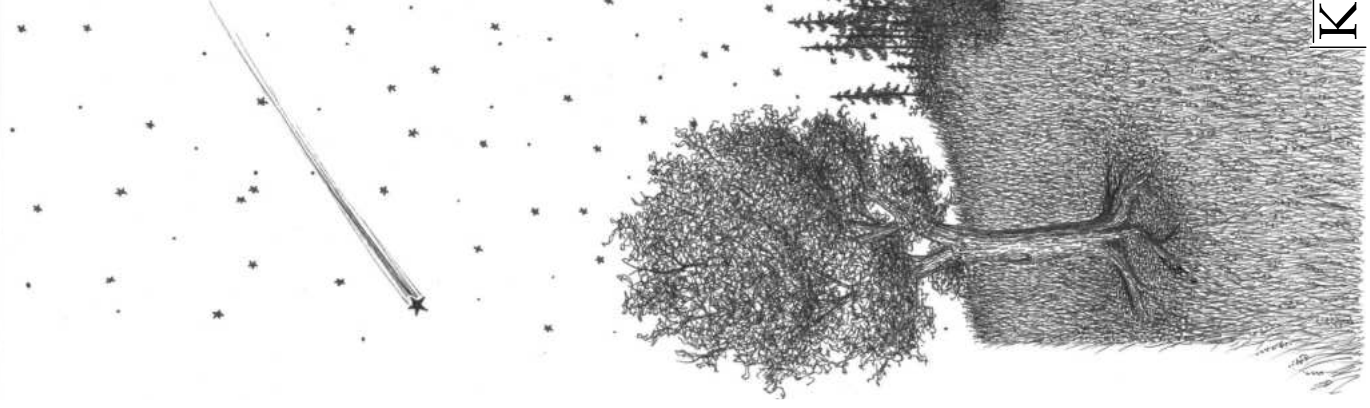
1. CG
Když je v Praze abnormální hic, A7 E7
chodím k vodě až do Měchenic, A7 E7
Dmi Ami G7 D7 CG A7 E7
měchenická plovárna má krásné okolí,
D7 A7 G7 D7
ještě krásnější než bazén v Praze čtyři Podolí.
CG
Má milá tam se mnou chodívá, A7 E7
chleba s máslem s sebou nosívá, A7 E7
FC Fmi Cmi CG
a když se jí šipka zdaří, úsměv na rtech má,
Dmi Ami G7 D7 CG (G7) (D7)
chleba s máslem ukousnout mi dá.
2. Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam s milou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme
Neplavou tu žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem mi ukousnout dá.
3. = 1.

Když mě brali za vojáka (Jaromír Nohavica)

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
vypadal jsem jako bílec,
jak ti všichni dokola, -la, -la, -la,
jak ti všichni dokola.
Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být
a svou zemi chránit, -ti, -ti, -ti,
a svou zemi chránit.
2. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou,
krásně jsem si zabulil, -lil, -lil, -lil,
krásně jsem si zabulil.
3. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal
plic,
po chodbě furt někdo chodil,
tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
protože mladá holka lásku potřebuje,
tak si k lásce pomohla, -hla, -hla, -hla,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho
potkala,
řek' jí, že má zrovna volnej kvartýr,
tak se sbalit nechala, -la, -la, -la,
tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
na shledanou, pane Fráňo Šrámků,
písníčka už skončila, -la, -la, -la,
jakkak se vám líbila, -la, -la, -la?
No nic moc extra nebyla.

Komete (Jaromír Nohavica)

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
zmizela jako laň u lesa v remízku,
v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- R: O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě
a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler roze-psal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesměrem putuje.
- R: Na na na ...
5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný ji zazpívá.
- R: ...bude to písníčka o nás a kometě.

Kozel (Jaromír Nohavica)

1.

Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.

D G C D G C
2.

Jednoho dne se kozel splet,
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.

D G C D G C
3.

Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.
Naná na ná, ...

D G C D G C

Královna z Dundrum Bay (Nedvědi)

1.

Kdo ji prvně zřel, ten k ní zahořel,
možná obdivem, možná víc.
Její ladný krok, její oblý bok,
nejhezčí ze všech krasavic.

C G Ami C G Ami C G F Ami C G
2.

Bože rozmilý, my si užili,
brzo nás v kraji každěj znal.
Jenže po pár dnech se ji zrychlil dech
a já doktora zavolal.
[:Dlouho stonala, než mi skonala,
lehkou hlínu ji Pánbůh dej,
vždyť to nebyla jenom kobyla,
ale královna z Dundrum Bay:]

C G Ami C F Ami C F Ami C G
3.

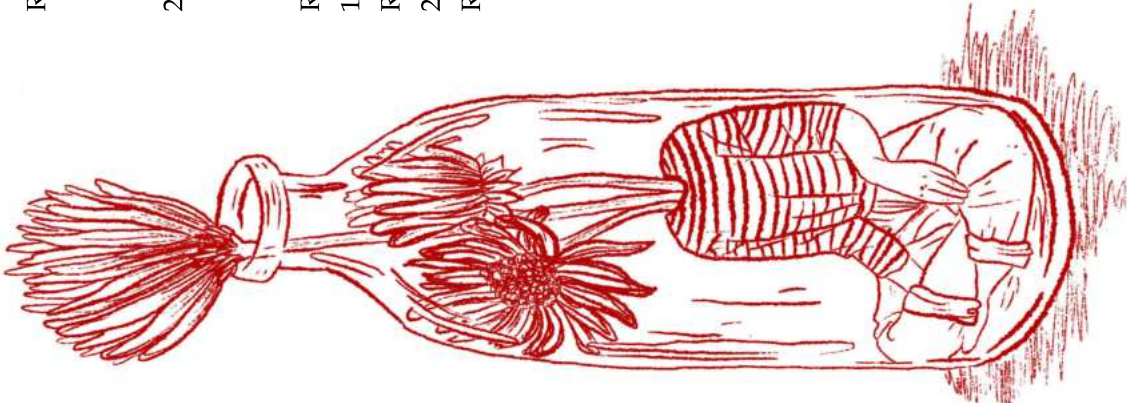
Letos na jaře potkám koňáře,
vede klisničku jako sen,
zas ten ladný krok, zas ten oblý bok
a já stál jako přimrazen.
[:Až mi v sobotu dají vejplatu,
zeptám se zda je na prodej
a pak budu pít na to, že smím mít,
zase královnu z Dundrum Bay:]

C G Ami C G Ami C G F Ami C G

Kytka (Brontosauři)

1. Otvírám lásku na stránce "rád",
přišel jsem, milá má, něco ti dát
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
pohládit tvář, tu kytku si vem.
- R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporání,
ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
s tebou je celý svět jak vyměněnej.
2. Sedíme tu spolu a slova si jdou
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

- R: 1. a zároveň 2.
R: a zároveň 1./2.
2. a zároveň 1.
R: a zároveň 2./1.

Lachtani (Jaromír Nohavica)

- R: [:Lach, lach, lach, lach.:]
1. Jedna lachtaní rodina
rozhodla se, že si vyjde do kina,
jeli vlakem, metrem, lodí a pak tramvají
a teď u kina Vesmír lachtají,
lachtaní úspory dali dohromady,
koupili si lístky do první řady,
táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"
a pro každého koupil pytlík arašídů, ó.
R: [:Lach, lach, mmm, lach, lach, mmm.:]
2. Na jižním pólu je nehezky
a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo,
co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
snůh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáваме film ze života lachtanů, ó.
R: [:Lach, lach, já-é, lach, lach, já-é.:]
3. Táta lachtan vyskočil ze sedadla
nevídaná zlost ho popadla
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med,
tady zima, doma zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašidy po kině, já.
R: [:Lach, lach, já-é, lach, lach, já-é.:]
4. Tahle lachtaní rodina
od té doby nechodí už do kina, lach, lach.

Láska má (Václav Neckář)

C Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
Dmi7 G7 láska má, to je svatební dar lesních skřítků,
C láska má, to je hnízdo z teplé lidské dlaně,
Dmi Dmi7 G7 C láska má, to je studánka, kam laně chodí pít.
G Ami Láska brány otevírá a bdí i tam, kam vítr šel spát,
D7 G nerezaví, neumírá a dobře ví, kam letí ten čáp.
G7 C Dá ti okovů pár zlatých,takový schody do nebe zná,
G Emi G je to čaroděj, oči má sněhem zavátý,něžný dobroděj,
G Emi Hmi G ach, ta velká láska nebeská, há á.
Láska má, to je světlo v temnu beznaděje,
láska má, to je závrať, v níž se věčnost chvěje,
láska má, to je Boží dech na lidské skrání,
láska má, to je chvilce, kdy se hvězdy sklání k nám.
Tam, kde růže bílá září, klokočí, klapě starěj mlejn,
každou slzu na tvé tváři promění v úsměv Lady Jane
Mercie, chérie, půlměsíc se nocí loudá
a slavík zpívá d on-diri-don,
to je štěstí chrám, pravé lásky rodná hrouda,
ša-la-lí volám, zastavte čas, zhasťte lampión, á-há.
Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
láska má, to je svatební dar lesních skřítků,
láska má, to je Boží dech na lidské skrání,
láska má, to je chvilce, kdy se hvězdy sklání k nám.
Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
Láska má, to je svatební dar lesních skřítků...
(+ 1 tónu)
D Emi7 A7 Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
Emi A7 láska má, to je svatební dar lesních skřítků,
láska má, to je Boží dech na lidské skrání, D
láska má, to je chvilce, kdy se hvězdy sklání k nám.
Láska má, to je krůpěj čisté rosy v kvítku,
Láska má, to je svatební dar lesních skřítků...

Lilie (Karel Kryl)

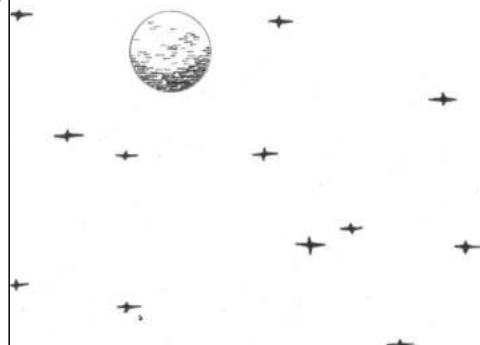
Intro **Ami** E **Ami** E **Ami** E **Ami** E **Ami** E **Ami** E

1. **Ami** E **Ami** E **Ami** E **Ami** E **Ami** E **Ami** E
Než zavřel bránu, oděl se do oceli a zhasil svíci,
Ami E **Ami** E
bylo už k ránu, políbil na posteli svou ženu spící,
C **G**
[:spala jak víla, jen vlasy halily ji,
Ami F **E**
jak zlatá žíla, jak jitra v Kastilii,
Ami E **Ami** E
něžná a bílá jak rosa na lilii, jak luna bdící.:]

2. Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové
němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
[:polnice breskné vojáká melodie,
potoky teskné - to koně zkallili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami
třemi.:]

3. Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílice meče,
[:s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvilé zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče.:]

Lokomotiva (Poletíme!)

Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo
 a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo
 jestli nechceš svého osla vedle mého osla hnát
 jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavý drát
 Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,
 jsi indiáni, kteří préríí jedou,
 jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,
 jsi prezident a já tvé spojené státy.

Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má
 je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
 a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima niť,
 můžeme si takhle vždycky volat, když budeme
 chtít.

R:

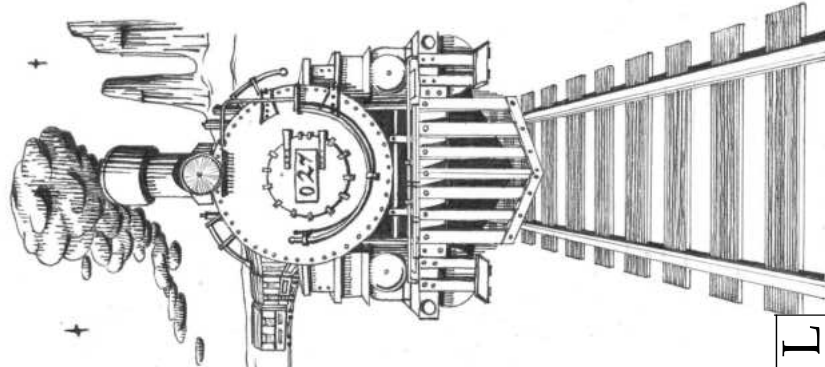
Každěj příběh má svůj konec, ale né ten náš,
 nám to bude navždy dojit všude, kam se podíváš,
 naše kachny budou zlato nosit a krmit se
 popcornem,
 já to každěj večer spláchnu půlnočním expresem.

R:

Dětem dáme jména Jessie, Jared, Jack a John,
 ve stopadesátí letech ho budu mít stále jako slon,
 a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
 stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na
 terasu.

R:

+ 3x G
 + já a ty.

Maja (Nightwork)

Emi D C H
 Maja, Maja, Maja, Maja...

1. Učení páni zkušení

Já bych Vám rád teď' podotknul
 Nikdo z Vás nemá tušení,
 že v dálce stojí malý úl

R: Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,
 malá uličnice včelka Mája
 Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,
 naše kamarádka včelka Mája...

2. Učení páni zkušení

Já bych Vám rád teď' podotknul
 Nikdo z Vás nemá tušení,
 že v dálce stojí malý úl

R: Z něj každé ráno vylétává včelka Mája,
 malá uličnice včelka Mája
 Z něj každé ráno vylétává Mája,
 Mája ja ja ja...
 naše kamarádka včelka Má.....
 Maja, Maja, Maja, Maja...

Malování (Divokej Bill)

Dm Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiný,
B C Dm
jak v kleci máš se, pro nevinný
B C Dm
noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás dvou
C Dm B C Dm
Všechno hezký za sebou mám, můžu si za to sám,
B C
v hlavě hlavolam,

Dm B C Dm B
jen táta a máma jsou s náma, napořád s náma
C Dm B C
To je to tvoje malování vzdušnejch zámků,

R:

Dm B C
malování po zdech holejma rukama

Dm B C
tě nezachrání, už máš na kahaníku,

Dm B C
tě nezachrání, už seš na zádech,

Dm B C
je to za náma, ty čteš poslední stránku,

Dm B C
za náma, na zádech,

Dm B C
za náma, už máš na kahaníku,

Dm B Gm Am
mezi náma, mi taky došel dech.....

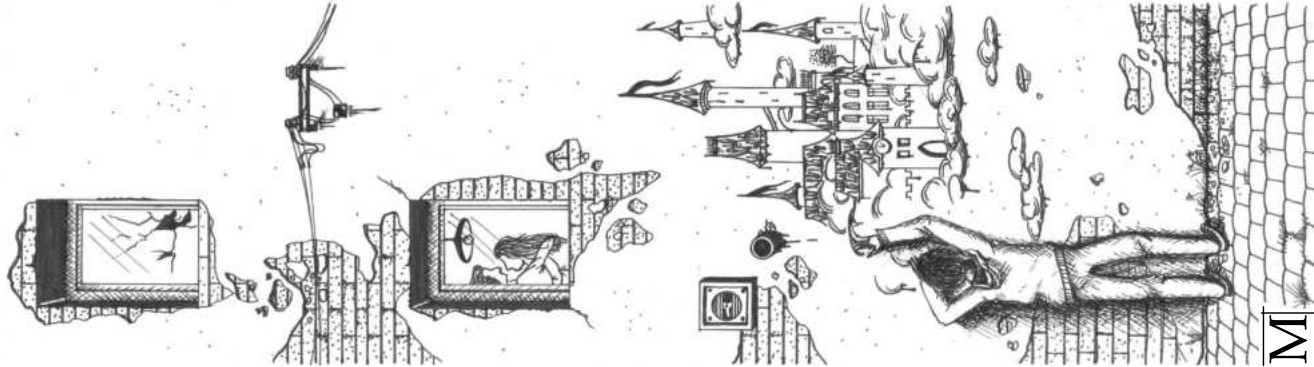
Mezihra **Dm B C Dm**
Gm Am

R:

Dm B C Dm
Nesnaž se, náš se, řekni mi co je jiný,

B C Dm
jak v kleci máš se, pro nevinný

B C Dm B
noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás tři

Máme jen sebe (Nedvědi)

C#mi A
1. Ještě chvíli unavíme čas, máme jen sebe
H A C#mi
a na nočním nebi budem hledat plamínky hvězd.
Tak dlouho jsme se hledali, tak dlouho, ty mně,
já tebe,
ještě jednou po pěšinkách těl budem se vést

A
R: Tisíckrát mi řekneš, že mě ráda máš,

E
já tobě tisíckrát až do nebe,

F#mi
zas mi hlavu na rameno něžně dáš,

G# C#mi
vždyť víme - že máme jen sebe.

2. Nekřičíme že nás doba bolí, vzdálení smutku,
unešení nesksutečnou láskou neznáme svět
po ovoci pozná se strom, a ty podle skutků,
i smutek má své hranice a ví, že je jen teď.

R:

3. = 1.

R:

intro

R:

Marie (Tomáš Klus)

1. Je den. Tak pojd' Marie ven.
Budeme žít. A házet šutry do oken.
Je dva. Necháme doma trucovat.
Když nechtějí - nemusí. Nebudem se vnucovat.
Jémine. Všechno zlý jednou pomine.
Tak Marie. Co ti je?
Všemocné. Jsou loutkařovi prsty.
Ať jsou tenký nebo tlustý. Občas přetrhají nit.
A to pak jít. A nemít nad sebou svý jistý.
Pořád s tváří optimisty. Listy v žití obracet.
Je to jed. Mazat si kolem huby med.
A neslyšet. Jak se ti bortí svět.
Marie. Kdo přežívá nežije.
Tak ádíjé.
Marie. Už zase máš (k)tulení sklony.
Jako loni. Slyším kostelní zvony znít.
A to mě zabije. A to mě zabije.
A to mě zabije. Jistojistě.
F A B C
R: Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A k ránu spícím plícím.
Život vdechovat. Nechtěj mě milovat.
A Nechtěj mě milovat. Nechtěj mě milovat.
Já mám Marie rád. Když má moje bytí spád.
Býti věčně na cestách. A k ránu spícím plícím.
Život vdechovat.
F A B C
5. Copak nemůže být. Mezi ženou a mužem.
Přátelství - kde není nikdo nic dlužen. Prostě.
Jen prosté. Spříznění duší.
Aniž by kdokoli. Cokoli tužil.
F A B C F A B C
na na na...

R:

Medvědi nevědí (Ivan Mládek)

1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj zbraně,
až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
tůristé zajisté rozutíkají se po lese.
R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
medvědi je v městě vymění za zlatáky,
za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.
=1
=2
R: + za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

Mezi horami (Čechomor)

1.

Dmi C Dmi C Dmi

[.:Mezi horami, lipka zelená.:]

F

[.:Zabili Janka,

C Dmi

Janička, Janka,

C Dmi

miesto jeleňa.:]
2.

[.:Keď ho zabili, zamordovali.:]

[.:Na jeho hrobě,

na jeho hrobě,

kříž postavili.:]
3.

[.:Ej křížu, křížu, ukřížovaný.:]

[.:Zde leží Janík,

Janiček, Janík

zamordovaný.:]
4.

[.:Tu šla Anička, plakat Janička.:]

[.:Hned na hrob padla

a viac nevstala,

dobrá Anička.:]
5.

= 1.

Montgomery (Wabi Daněk)

1.

D G Emi

Děšť ti, holka, smáčeł vlasy,

A7 D A7

kde je zbytek tvojí krásy,

to ví dneska jenom Bůh.

D G Emi

R: Z celé jižní eskadrony,

A7 D A7

nezbyl ani jeden muž

v Montgomery bijou zvony,

děšť ti smejvá ze rtů růž.
2.

Tam na kopci v prachu cesty,

leží i tvůj generál,

v ruce šátek od nevěsty,

ale ruka leží dál.

R:
3.

Tvář má zšeďivělou strachem,

zbylo v ní pár těžkých chvil,

proužek krve stéká prachem,

děšť mu slepil vlasy jak jíl.

R:
4.

Děšť ti šeptá jeho jméno,

šeptá ho i listoví,

lásku měl rád víc než život,

to ti nikdy nepoví.

R:

Murituri te salutant (Karel Kryl)

- Intro **Ami G Ami**
1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
C F G7 C a šedé šmouhy kreslí do vlasů.
[:A z hvězdných drah má šperk,
C E co kamením se spíná
Ami G Emi Ami a pírká touhy z křídel Pegasů:.]
Mezihra **Ami G Ami**
2. Cesta je bič, je zlá, jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol.
[:A z očí chtějí jí plá, když háže do neznáma,
G dvě křehké snítky rudých gladiol:.]
R: Seržante písek je bílý, jak paže Daniely,
Ami počkejte chvíli, mé oči uviděly,
G tu strašně dávnu vteřinu zapomnění,
Ami G7 seržante mávnou a budem zasvěceni.
Ami E Morituri te salutant! Morituri te salutant!
Mezihra **Ami G Ami**
3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmltá
a písek víří křídlo holubí.
[:A marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí:.]
Mezihra **Ami G Ami**
4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka.
[:Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka:.]
R:

Nad stádem koní (Buty)

1. Nad stádem koní
D A Emi podkovy zvoní, zvoní,
G D A Emi černý vůz vlečou
G a slzy tečou a já volám:
2. Tak neplač, můj kamaráde
náhoda je blbec, když krade,
je tuhý jak veka a řeka ho splaví,
máme ho rádi.
C G A No tak co, tak co, tak co.
3. Vždycky si přál, až bude popel
i s kytarou, hou,
vodou ať plavou, jen žádný hotel
s křížkem nad hlavou.
4. Až najdeš místo, kde je ten pramen
a kámen co praská,
budeš mít jisto, patří sem popel
a každá láska.
R:
5. Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,
černý vůz vlečou a slzy tečou a já šeptám
D A Emi G D Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody,
D A Emi G D vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy
(3x)

Nina (Tomáš Klus)

- D** Dnes v noci jsem ze spaní křičela tvoje jméno,
Hmi já vím, že nejsi rád, ale nejde zapomenout,
G jak při každém slově přivíráš víčka.
A Prosím, vyslyš moji zповeď, už jsmе starý na psaníčka.
- * Jsem bytost z vodních par, živa jenom z tvého dechu,
já vím, že nejsi rád a že je ti to k vzteku,
chci ti všechno říct a pak se někam schovat
třeba pochopíš, jak je těžké nemilovat.
- * Zase zrychlil se mi dech, jak maratonským běžcům,
co je to za příběh bez lásky, bez milenců,
nemáš slov, patrně všechna patří jiným,
prosím, proměň je s nimi ve snech v gesta i v činy.
- * A já tu zůstanu, ztracené malířské plátno,
třeba se vrátíš a já zas nechám se napnout
prosím, maluj mě, tvoř k obrazu svému,
nech mě shořet, už nikdy o nás nemluv.
- D** Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,
Hmi jsi ten, kdo vchází nepozván,
G jsi zvuk, když padnou mi na rety slzy múz
Jsi mé úzko, jsi krev z řezných ran,
ačkoli nechci, jsi ve mně uschován,
jsi zvuk, když padnou mi na rety slzy múz
- * Až splynu se vzduchem, nechám rozplakat nebe,
budu vším tím, co lidi k propasti svede,
budu krysařovou flétnou a ozvěna v tvé duši,
pak ptáci tiše vzlétnou, by nedali tušit.
- * Že se nebe nakloní a zatřese světem,
tvé černé svědomí poprvé promluví k obětem
nerovných bojů tvé sebestředné války,
srdečních nepokojů, cos pozoroval z dálky.
- R:

Noc

Pralesy kopřiv, hvězdami bičované
k oknu dokořán. Vlahá srpnová noc
Sedím v okně s koleny u brady. Bdím.
Musím bdít. A chlad ze světlice mě tiskne
do teplých a vonných vosků tam venku.

František Hrubín
"Romance pro křídlovku"

Již jedenáctá odbíla,
a lampa ještě svítila,
a lampa ještě hořela,
co nad klekadlem visela.

Na stěně nízké světničky
byl obraz boží rodičky,
rodičky boží s děťátkem,
tak jako růže s poupátkem.

Byla noc, byla hluboká,
měsíček svítil z vysoka
a ticho, pusto v dědině,
vítr burácel jediné.

Karel Jaromír Erben
"Kytice"

Nosorožec (Karel Piříhal)

1.

Ami

Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,

Dmi

originál nosorožce, koupil jsem ho v hospodě.

Ami

Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi

Dmi

krotký,

Ami

poslalpal mi polobotky, ale jinak v pohodě.

Dmi

Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,

Ami

při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce

Dmi

Vznikly větší potíže, když Božena v negližě,

Ami

když Božena v negližě řvala, že ho nechce.

Dmi

Marně jsem se snažil Božce vnutit toho

Ami

tlustokožce,

Dmi

originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.

Ami

Řvala na mě, že jsem bohem, pak mi řekla:

Dmi

padej, sbohem,

Ami

zabouchla nám před nosorohem, tak tu sedím

Dmi

na schodech.

Ami

Co nevidím - soused, jak táhne domů medvěda,

Dmi

originál medvěda, tuším značky grizzly.

Ami

Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje

Dmi

a zamčela a trucuje, tak si to taky slízli.

Ami

Tak tu sedím se sousedem, s nosorožcem a

Dmi

s medvědem,

Ami

nadáváme jako jeden na ty naše slepice

Ami
- O
- O
- Okno mé lásky (Olympic)
- capo II

1.

Ami

Kdo tě líbá, když ne já,

Dmi

kdo tě hlídá, když ne já,

Ami

okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má.

Dmi

2.

Ami

Kdo ti zpívá, když ne já,

Dmi

kdo tě mívá, když ne já,

Ami

okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má.

Dmi

R.

F#mi

A v jeho lesku vidím přicházet

Ami

sebe ve věku patnáct let

F#mi

a znovu říkám spoustu něžných vět

Ami

Ty, já, jsme my, my a náš je svět.

Dmi

3.

Ami

Kdo tě budí, když ne já,

Dmi

kdo tě nudí, když ne já,

Ami

okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má.

Dmi

R:

Ami

Kdo tě hladí, když ne já,

Dmi

kdo tě svádí, když ne já,

Ami

kdo tě zradí, když ne já.

Dmi

Ty, já, jsme my, my a náš byl svět.

Ami

+

Ami

Ty, já, jsme my, my a náš byl svět.

Ami

N

N

O

O

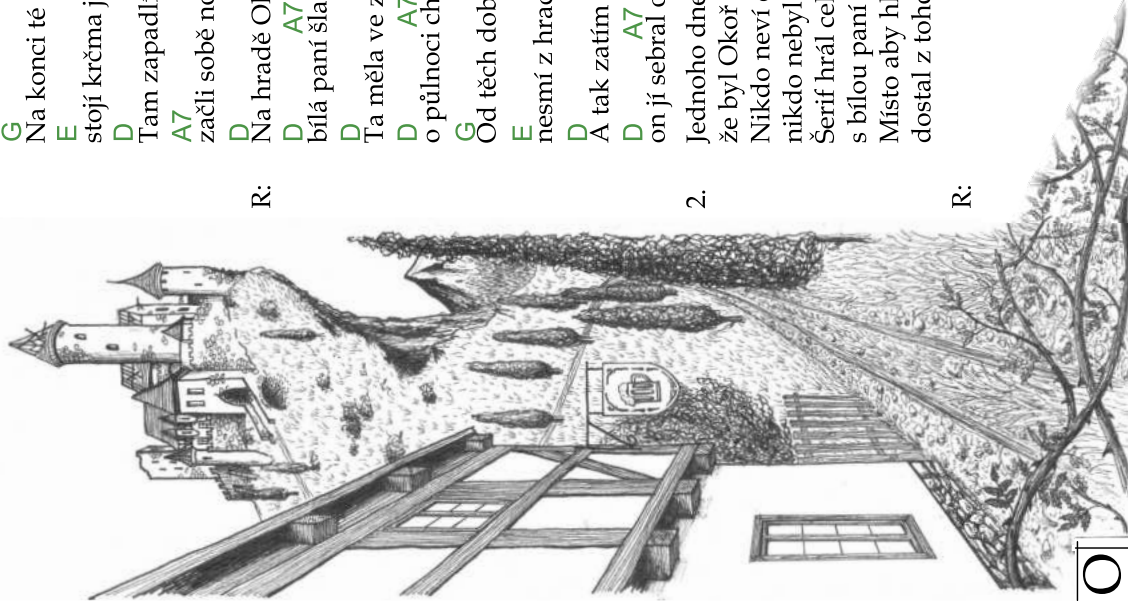
Okoř (lidová)

1. Na Okoř je cesta, jako žádná ze sta,
roubená je stromama.
Když jdu po ní v létě, samotěn na světě,
sotva pletu nohama.
Na konci té cesty trnitě,
stojí krčma jako hrad, jako hrad.
Tam zapadlí trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.
Na hradě Okoří světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát.
Ta měla ve zvyku, podle svého budíku,
o půlnoci chodit strašit.
Od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč, z hradu pryč.

R:

2. A tak zatím v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.
Jednoho dne z rána roznesla se zpráva,
že byl Okoř vykraden.
Nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát odnes,
nikdo nebyl dopaden.
Šerif hrál celou noc mariáš
s bílou paní v kostinci, v kostinci.
Místo aby hlídal, zuřivě ji líbal,
dostal z toho zimnici.

R:

Padlý anděl (Žalman & spol.)

1. Jdu svítáním a můj spánek prohrál souboj s trápením
a jarní déšť začal kreslit do mé tváře znamení
máš křídla už zmačena, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý brečí tu sám do kamení.
2. Jdu svítáním, zdá se mi, že sny ulétly podél cest,
že čím dál víc přítel umírá jak stromy, co maj' kvést,
vidím křídla jen zmačena, rád vzlétnout bys chtěl, ó,
z lásky anděl padlý do kaluží tu roní déšť.
- R: Polámaná křídla bílá, domov racků toulavých
je dávněj úděl závětí,
přilétli až z Atlantidy, křičí na všech nárožích,
ke sluncím vzlétnou vzápětí.
3. Jdem svítáním, jenom v dálce svítí známé souhvězdí,
na zápraží čeká bílej vůz a dívka v podloubí
a najednou křídla má zmačena, chtěl by jen létat
a žít, ó,
z lásky padlý anděl brečí, na tváři smích nevyloudí.
- *: A tak jako on křídla má zmačena,
chtěla by jen létat a žít, ó,
z lásky anděl padlý na dívkách už neloudí lásku,
z lásky anděl padlý pohladit chtěl jenom
polámaná křídla bílá ...

Pijte vodu

(Jaromír Nohavica)

- R:

G

[Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!:]
1.

G

Jeden smutný ajzboňák

D

G

pil na pátém nástupišti ajrkoňák

G

Huba se mu slepila

D

G

diesellokomotiva ho zabila.
- R:
2.

V

rodině u Becherů becherovku

pijou přímo ze džberů.

Proto všichni Becheři

mají trable s játrama a páteří.
- R:
3.

Pil

som vodku značky Gorbačov,

potom povedal som všeličo a volačo.

Vyfásol som za to tri roky,

teraz pijem chlórované patoky.
- R:
4.

Jestes

my chlopci z Warszawy,

chodime pociagem za robotou do Ostravy.

Štery litry vodky i mnuzstvo piv,

bardzo fajny kolektiv.
- R:
5.

Jedna

paní v Americe

ztrapnila se převelice.

Vypila, na ex rum,

poblila jim Bílý dům.
- R:

Písek

(Nezmaři)

- capo III
1.

Ami

D

G

E7

Jako písek přesíváš mě mezi prsty,

Dmi

E7

Ami

G

C

stejně ti dlaně prázdný zůstanou,

Dmi

G

[ani vodu nepřeliješ sítím,

C

Emi

Ami

někdy je strašně málo chtít,

Dmi

E7

Ami

G

C

(Ami

E

Ami)

já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou.:]
2.

Pevnou

vůli taky příliš neoplýváš,

zdá se, že nemíníš mě vážně brát

[:kolik času nám to ještě schází,

nebo je všechnen dávno pryč,

a za čím se to vlastně máme stále hnát?:]
3.

Jako

kámen

najednou

mi

v

cestě

stojíš,

vím,

že

se

leccos

těžko

obchází,

[:radši

zkusím

někde

jiný

příběh,

který

bude

lepší

konec

mít,

ale

už

teď

ti

můžu

říct,

že

mi

nescházíš.:]
4.

Jako

písek

přesíváš

mě

mezi

prsty,

stejně

ti

dlaně

prázdný

zůstanou,

ani

vodu

nepřeliješ

sítím,

někdy

je

strašně

málo

chtít,

já

nejsem

z

těch

co

po

těžký

ráně

nevstanou.

Pocity (Tomáš Klus)

Pod dubem, za dubem (Jaroslav Uhlíř)

Intro C G Ami F G D Emi C capo V

1. Z posledních pocitů

poskládám ještě jednou úžasnou chvíli
Je to tím, že jsi tu,
možná tím, že kdysi jsme byli Ty a já,
my dva, dvě nahý těla,
tak neříkej, že jinak si to chtěla,
tak neříkej, neříkej, neříkej mi nic

2. Stala ses do noci
z něčeho nic moje platonická láska
unaven, bezmocný,
usínám vedle Tebe, něco ve mně praská.
A ranní probuzení
a slova o štěstí, neboj se to nic není
Pohled a okouzlení,
a prázdný náměstí na znamení.

R: Jenže ty neslyšíš, jenže ty neposloucháš,
snad ani nevidíš, nebo spíš nechceš vidět
a druhejm závidíš, a v očích kapky slany vody
zkus změnu, uvidíš. Pak vítej do svobody.

3. Jsi anděl, netušíš.
Anděl, co ze strachu mu utrhali křídla.
A až to ucítíš, zkus kašlat na pravidla.
Říkej si o mně, co chceš.
Já jsem byl odjakživa blázen.
Nevím, co nechápeš,
ale vrať se na zem.

R: 4. = 1.

Ami

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počítáme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

Ami G

1. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

G

My řekneme: "Ruce vzhůru" a hned máme peněz
fůru,

G

C E7

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počítáme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

2. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem
kroupy,

sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohně, to nevydá, jelikož je nelida.

R: Pod dubem, za dubem - tam si na tě počítáme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

3. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

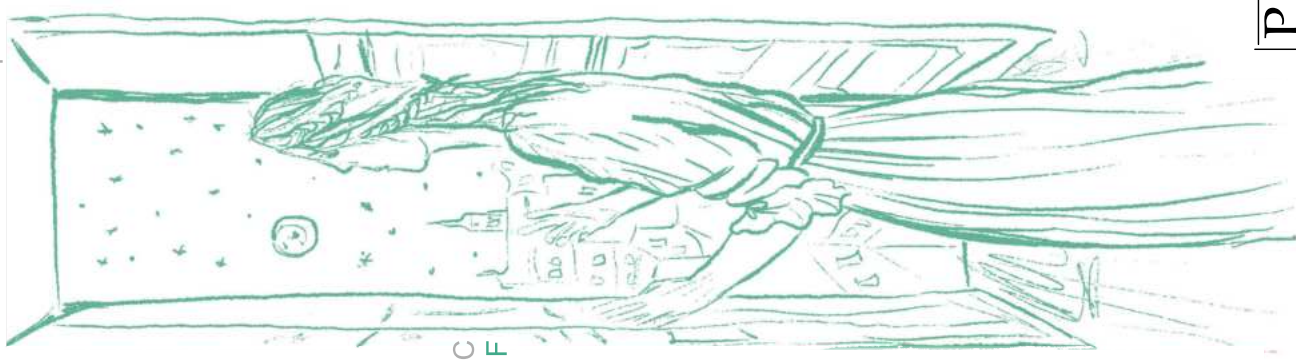
Podvod (Nedvědi)

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc
připomíná,
půjdu se méjt a pozhasínám, co bude dál?
Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc
připomíná,
půjdu se méjt a pozhasínám, co bude dál?
- R: Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem
s tebou,
ti říct, že už ti nezavolám,
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy
podved jsem všechno, o čem doma si sníš,
teď je mi to líto.
3. Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc
připomíná,
půjdu se méjt a pozhasínám, co bude dál?
- R: (x2)

Popelka (Xindl X)

- Intro Uže zase skončil flám, do vodky džus ti dám
a pak ti spočítám nový ztráty.
Úsměv si namaluj, i kdyby nebyl tvůj,
vždyť co ti zbejvá, než se mi smát.
Popelko mejdanů, co snídá v županu
a nechce tancovat podle táty.
Víš dobře kudy jde, tak ať tě nemine,
víš, že zázrak prej se smí stát.
Popel a hrách, a hry, co se nedají vyhrát
než s velkejma ztrátama.
Popel a hrách, kdo ví, s kým Popelko půjdeš spát.
Holubi odlítli, přeber si to sama,
přeber si to sama..
Žiješ na kolejích, všichni tě milují,
krom toho, kdo chybí ti teď nejvíc.
Ten, co mu utíkáš, neboť mu zazlíváš,
že tě měl tak trochu moc rád.
Jsi místní Popelkou, hraješ si na velkou,
každou noc vyzkoušíš novej střevíc.
Než ze sna procitáš, půlnoc je odbítá,
kočár dávno ztratil se v tmách.
- R: Žiješ na kolejích, vlaky už odjely
a město polyká dětský stíny.
Pod vokny napad sních a lidi v ulicích,
jsou tak prázdný, až se chce řvát.
Si diva z divanu, sedáš si na vanu
a smeješ z pod vočí černý splíny.
Víš dobře kudy ne, nebe tě nemine,
tak proč bejváš tak nejistá.
+přeber si to sama
2. Žiješ na kolejích, vlaky už odjely
a město polyká dětský stíny.
Pod vokny napad sních a lidi v ulicích,
jsou tak prázdný, až se chce řvát.
Si diva z divanu, sedáš si na vanu
a smeješ z pod vočí černý splíny.
Víš dobře kudy ne, nebe tě nemine,
tak proč bejváš tak nejistá.
+přeber si to sama

capo V

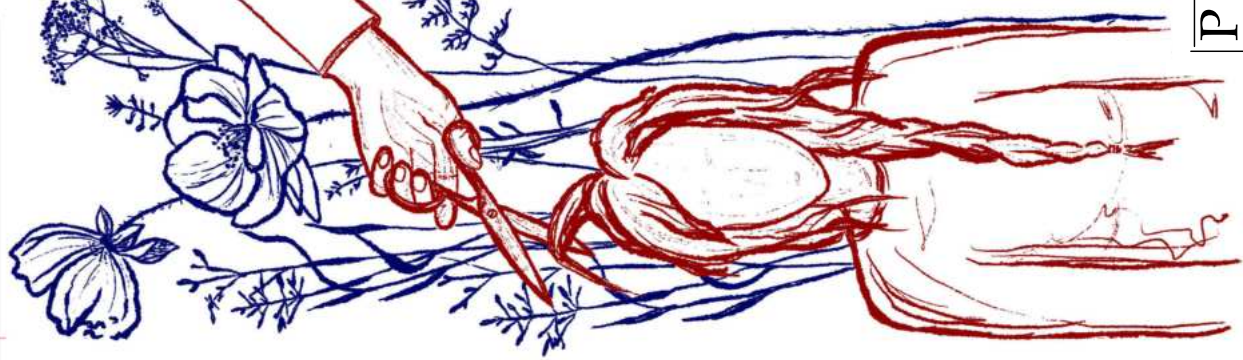
Pověste ho vejš (Michal Tučný)

capo II

- R: Pověste ho vejš, ať se houpá,
pověste ho vejš, ať má dost,
pověste ho vejš, ať se houpá,
že tu byl nezvanej host.
1. Pověste ho, že byl jinej,
že tu s náma dechal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej
a tak trochu dobrodruh.
2. Pověste ho za El Paso,
za Snídani v trávě a Lodní zvon,
za to, že neoplýval krásou,
že měl country rád a že se uměl smát i vám.
- * Nad hlavou mi slunce pálí,
konec můj nic neoddálí,
do mých snů se dívám zdáli
3. Pověste ho za tu banku,
v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel
na jednom místě stát.
- R: 4. Pověste ho za tu jistou,
který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou,
a tak dělal spoustu chyb.
5. Pověste ho, že se koukal
a že hodně jed a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.
- R:

Pramínek vlasů (Jiří Suchý, Jiří Šlitr)

1. Když měsíc rozlije světlo své po kraji
a hvězdy řeknou, že čas je jít spát,
pramínek vlasů ji ustříhnu potají.
2. Komu? No přece té, kterou mám rád.
Pramínek vlasů jí ustříhnu potají,
já blázen pod polštář chci si ho dát,
ačkoliv sny se mi zásadně nezdají,
věřím, že dnes v noci budou se zdát.
- R: O sny mě připraví teprve svítání,
zpěv ptáků v oblacích a modré nebe,
od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,
nový den nůžkama odstříhne tebe.
3. Na bílém polštáři, do kroužku stočený,
zbude tu po tobě pramínek vlasů,
já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,
je totiž neděle a mám dost času.

Ptáčata (Brontosauri)

1. D Na kolejích stála a za uchem květ,
vlasý trávou zavázaný,
G D
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
A7 D
hezký oči uplakany.
2. Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj', neví, co dál,
vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,
za tejdén jsem u trati stál.

R: G Víš, holky těžší to maj,
Emi G D
víš, holky těžší to maj'.

Mezihra

3. Říkal jsem jí "šťístko zatoulaný",
vždycky smála se a začala hrát
o potocích v trávě a o znamení,
co lidi uměj' ze zloby dát.

R:
4. =1.

capo I

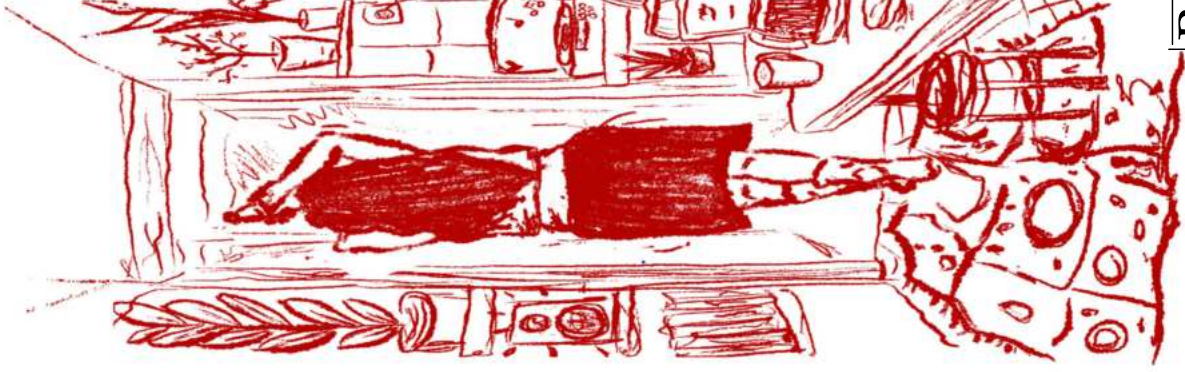
Ráda se miluje (Karel Plíhal)

- R: Hmi A D
ráda se miluje, ráda jí,
G F#mi Hmi
ráda si jenom tak zpívá,
vrabci se na plotě hádají,
kolik že času jí zbývá. D
1. G Než vítr dostrká k útesu
G D F#
tu její legrační bárku A D
Hmi a Pámbu si ve svém notesu
G F#mi Hmi
udělá jen další čárku.

- R:
2. Psáno je v nebeské režii,
a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí
v jinačí tělesný schránce.

- R:
3. Úplně na konci paseky,
tam, kde se ozvěna třístí,
sedí šnek ve snacku pro šneky
snad její podoba přístí.

R:

Rodné údolí (František Nedvěd)

1. Cesta má přede mnou v dále mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.
R: Ja volám nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
Ja volám nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.
2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik Arád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.
R:
3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dátí,
kdyby dnešní den navěky byl.
R:

Rosa na kolejích (Wabi Daněk)

- capo II
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
podivnej pták, pták nebo mrak.
R: Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
telegrafní dráty hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.
2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulá,
co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.

Ruty šuty Arizona Texas (Ivan Mládek)

1.

A

Sinu si to starým Coloradem,

E

když tu slyším výkřik vzdálený,

A

A7

D

Dmi

jel jsem podle hlasu a k mému úžasu,

A

E7

A

ležel tam muž k zemi skolený.

R:

A

Ruty-šuty, Arizona, Texas, ruty-šuty, Arizona má,

A

A7

D

Dmi

jel jsem podle hlasu a k mému úžasu,

A

E7

A

ležel tam muž k zemi skolený.

2.

Skloním se nad jeho obličejem,

poznal jsem v něm svého dvojníka

jeho tělo bylo probodáno nožem,

teplá krev mu z rány vytéká.

R:

Ruty-šuty, Arizona, Texas, ruty-šuty, Arizona má,

jeho tělo bylo probodáno nožem,

teplá krev mu z rány vytéká.

3.

Pravil ke mně hlasem zmirajícím:

"Příteli můj, parde jediný,

byla to jen léčka, já to nevěděl,

jako starej vůl jsem naletěl."

R:

Ruty-šuty, Arizona, Texas, ruty-šuty, Arizona má,

byla to jen léčka, já to nevěděl,

jako starej vůl jsem naletěl.

4.

Chceš-li hochu Arizonu poznat,

chceš-li hochu Arizonu znát,

musíš umět střilet, holky milovat,

chceš-li hochu Arizonu znát.

R:

Ruty-šuty, Arizona, Texas, ruty-šuty, Arizona má,

musíš umět střilet, holky milovat,

chceš-li hochu Arizonu znát.
- R
- R
- Růže z papíru (Brontosauři)
- capo I

1.

Dmi

Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám,

E7

Gmi

nenám klid,

Ami

Dmi

hlava třesť, asi tě mám rád,

E7

Gmi

stále někdo říká vzbud' se, věčně trhá nit,

Ami

Dmi

studenou sprchu měl bych si dát

D7

Gmi

R:

Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7

F

A7

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,

Dmi

Gmi

v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Ami

Dmi

že nebe modrý ještě smysl má.

2.

Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,

tak jsem asi jinej, teď' to víš,

možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,

třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

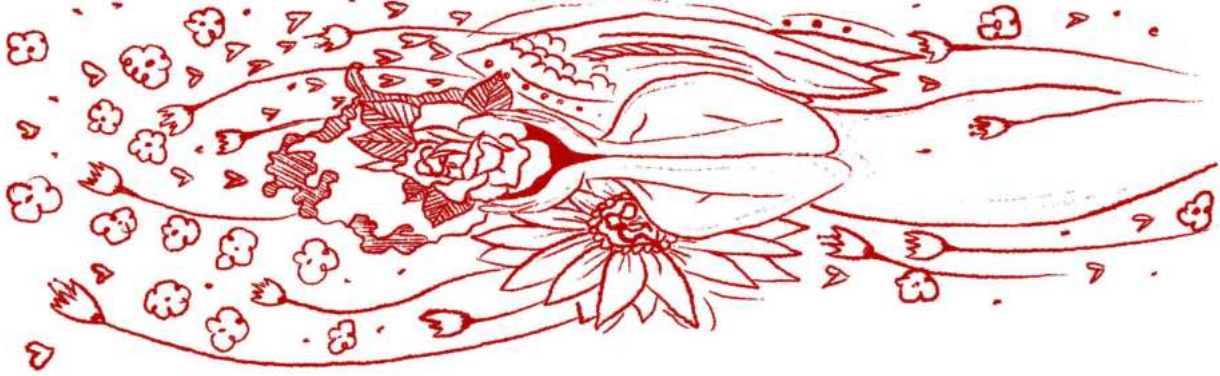
(x2)
- R
- R
- R
- R

Růž z texasu (Waldemar Matuska)

1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít
v tom potkám holku hezkou až jsem vám
z koně slít.
Měla kytku žlutých květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejš ženskejš k světu,
ale tahle hraje prim.
R: Kdo si kazí smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
Ať máš kolfák nízko u pasu, ať jsi třeba
zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád
2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
R: Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si
moh přát,
ona byla milá, šťhlá, rovná, zkrátka akorát.
R: Od těch dob svý stádo koní sem vodím
vždycky pít
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou
R:

Řekni kde ty kytky jsou (Marie Rottrová)

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
3. Řekni, kde ti muži jsou, co se k čertu mohlo stát,
řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
4. A kde jsou ti vojáci, lidi co se mohlo stát,
a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nimi mohlo stát,
řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být,
co tu kytek rozkvětá, od jara až do léta,
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.
6. =1.

Sáro! (Traband)

Intro *jako půlka sloky*

Ami Emi F C

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

F C F C G
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Ami Emi F C

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo

F C F C G

mi chybí abych tvoji duši mohl rozumět

Mezihra

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý
smích

Z prohraných válek se vojska domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich

R: Sáro, Sáro...

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohrbit může sto urozených hlav.

R: Sáro, Sáro...

3. Královnin šašek s pusou od povídel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

R: ...ti chybí abys mojí duši mohla rozumět

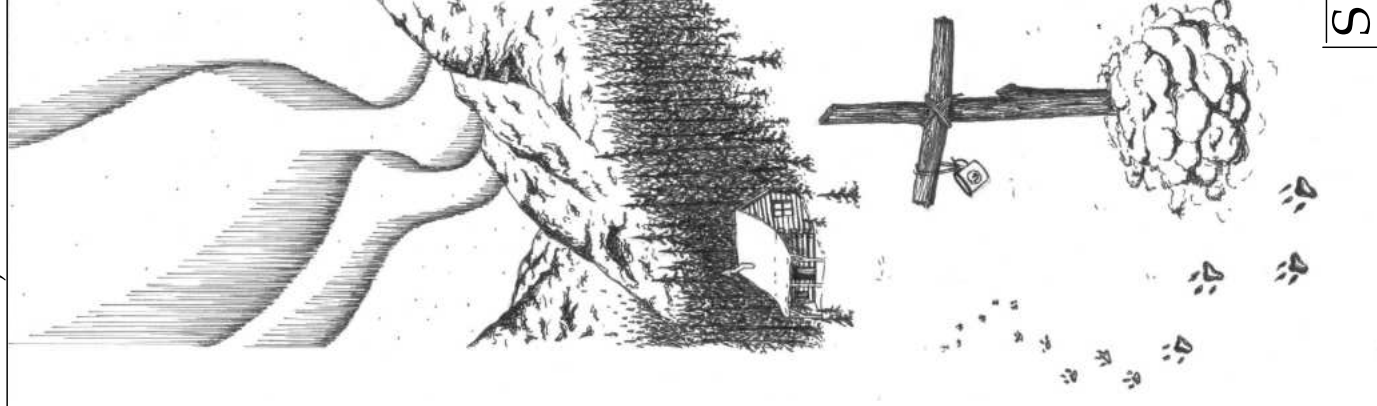
4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce,
ted' hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

R: Sáro, Sáro, pomalu a líně

s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
a v poledne už možná bude jiný svět
Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro

Dmi C
andělé k nám přišli na oběd

Severní vítr (Jaroslav Uhlíř)

1. Jdu s dřavou patou, mám horečku zlatou,
D G Hmi D

jsem chudý, jsem sláb, nemocen. **G**

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne
A7 D Hmi D
a třeptá můj sen.

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R: **D D7 G**
Severní vítr je krutý,

D A7
počítej, láska má, s tím,

D D7 G
[k nohám Ti dám zlaté pruty

D A7 D
nebo se vůbec nevrátím:.]

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.

Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4. Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.

Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

R:

Síla starejch vín (Škwor)

Intro:

C

G

Ami

F

Ami

F

Ami

G

C

capo I

1.

Podle nepsanejch zákonů hledáme něco,
co nám nejspíš schází

Podle prastarejch pudů,

který nás nutěj furt za něčim jít

Do stejný řeky nikdy nevstoupíš,

klacky sám sobě pod nohy házíš

Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání

R:

Že věci některý jsou neměnný,
jak síla starejch vín

A někdy je tma kolem nás

To když zrovna nejsme stálí

Najednou blízký jsou si vzdálený

To z vočí kouká nám

Tak na chvílí stůj, vzpomínej

No a příznej, taky jsme se báli, co bude dál

2.

Každej ctí asi jinej zákon a kdo ví,
co nám odvahu dává

Každej má asi jinej kód a ty sám zřejmě všechno
víš líp

Jak když přesadíš starej strom,
taky to nebude velká sláva

Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání

R:

(x2)

Půlnoc

V půlnoci kdys v soumrak čirý
chorý bděl jsem sám a sirý,
nad věd zapomenutých svazky
starými jsem skláněl líc -
Skoro schvátilo mne spaní,
an ruch lehký znenadání
ozval se jak zaklepání
na mé dveře - a zas nic.
„Návštěva to,“ pravím k sobě,
„klepá na dveře, víc nic -
pouze to a pranic víc.“

Edgar Allan Poe
"Havran"

V rozlehlých rovinách spi bledé lůny svít,
kolem hor temno je, v jezeru hvězdňý kmit,
nad jezerem pahorek stojí.
Na něm se sloup, s tím kolo zdvíhá,
nad tím se bílá lebka míhá,
kol kola duchů dav se rojí:
hrůzných to postav sbor se stihá.

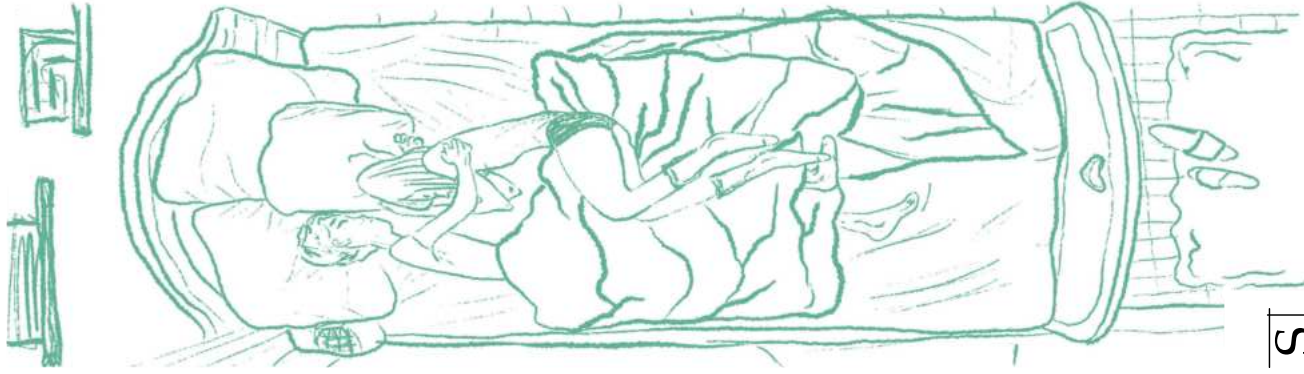
Karel Hynek Mácha
"Máj"

S

|

S

Skládanka (Nedvědi)

- capo II
- G Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám ^{Ami} G

Ami jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl, ^G

D snad se mi zdáš, nebo nechápu nic, ^G

Emi snad jsem jen blázen, co chtěl by víc, ^G

Ami ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných ^D chvil.
 - Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc, cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc, poprvé blízko, blízko tě mám a tvoje tvář je plná stop mých, začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.
 - A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít, uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám, ruce si chvilí nebudu mýt, pel z tvój kůže nechci si vzít, tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.
 - = 1. ^G ...milovaná

Slavíci z Madridu (Waldemar Matuska)

- Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami *Lalala..*
- Ami Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční zář, ^E Ami

E horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře, ^{Ami}

E vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná, ^{Ami}

E kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína. ^{Ami}

R: Dmi Žízeň je velická, život mi utíká, ^{Ami}

E nechte mě příjemně snít, ^{Ami}

Dmi ve stínu pod fíky poslouchat slavíky, ^{Ami}

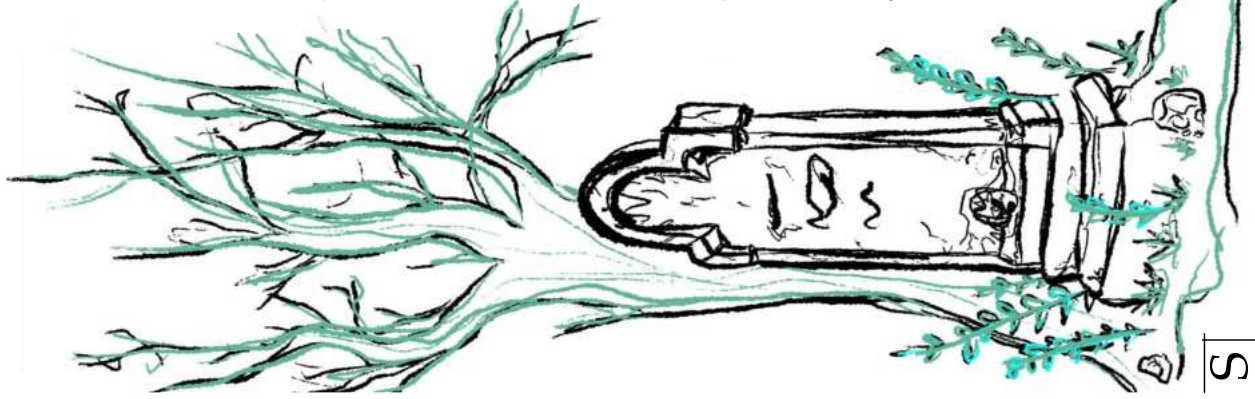
E zpívat si s nima a pít.
 - Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla, oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla, dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína, někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R: 3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný, mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny, zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná, kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:

Slunečný hrob (Blue Effect)

- Rec. Usínám a chtěl bych se vrátit
o nějaký ten rok zpátky
bejt zase malým klukem,
kteřej si rád hraje, který je s tebou
Zdá se mi je to moc let
já byl kluk, kterej chtěl
Znáti svět s tebou jsem si hrál ...
1. Vrátní se a chtěl bych rád
být s tebou zavzpomínat
Mám tu teď ale zprávu zlou
- R: Su - chá hlína ta - dy
Bez kví - tí, bez vo - dy
Já na ní poklekám,
vzpomínkou pocta se vzdává
3. Loučím se a něco však tam zůstalo
z těch našich dnů
a já teď vím, věrný zůstanu
- R: =3
Rec. Nemohu spát a probouzím se
a zase se nemohu ubránit myšlence
vrátit se o nějaký ten rok zpátky
bejt zase malým klukem,
kteřej si rád hraje, který je s tebou.

Slzy tvý mámy (Olympic)

- capo III
1. Chvilku vzpomínej, je to všechno jen pár let,
na kytaru v duchu hrej, tvoje parta je tu hned,
z cigaret je modřej dým, hraje magneták,
holka sedla na tvůj klín,
nevíš ani jak, nevíš jak.
Tvý roky bláznivý chtěly křídla pro svůj let,
dnes už možná nevíš sám, proč tě tenkrát páčil svět,
chtěl jsi prachy na mejdan, byl to hloupej špás,
když jsi v noci vyšel ven, snad ses [:trochu třás':]
- R1: Když tě našel noční hlídač,
byl by to jen příběh bláznivýho kluka,
nebejt nože ve tvejch dětskejš rukách,
nebejt strachu, mohlo to bejt všechno jinak.
Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal.
Jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený
ty oči pláčou dál.
- R2: Slzy tvý mámy šedivý stékají na polštář,
kdo tě zná, se vůbec nediví, že stárne její tvář,
nečekej úsměv od ženy, který jsi všechno vzal.
Jen pro tvý touhy zborcený, léta ztracený
ty oči pláčou dál.

Snad jsem to zavinil já (Olympic)

1.

Ami C D Dmi7 E

Zás jsi tak smutná, kdo se má na to koukat,

Ami C D Dmi

a jíst ti nechutná, v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami

R: Tak nezoufej, nic to není,

C H B Ami

za chvíli se to změní,

Dmi7 G C E

snad jsem to zavinil já.
2.

Zkus zapomenout na všechno, co je pouhou

tou tmou obarvenou na černo, smutnou touhou.
- R:
3.

=2.
- R:

Ami C D Dmi

[:]já, já, já-á-á:]

Spomal (Peha)

1.

C Gmi

Za ničím krásnym

C Gmi C

tak rýchlo ako sa dá

Gmi

do tvojích básní

F C

márne rým hľadám

Za ničím zvláštnym

do záhrad kde nie je kríž

kam sa to blázniš

nestíham s tebou ísť

C F

R: Spomaľ máš privysokú rýchlosť

B F

vnímam ju len šiestym zmyslom

C F B/C

mááaaam závrat

C F

náhlím sa po tvojom boku

B F

a mám už dosť zbytočných pokút

C F B/C

máaaam sa báť?
2.

Za ničím stálym

tak rýchlo ako to dá

sa všetko máli

aj napriek výhodám

Za ničím bájnym

do záhrad kde nie je kríž

kam sa to blázniš

nestíham s tebou ísť
- R:
- S
- S

Stánky (Brontosauri)

1.

D

G

U stánků na levnou krásu,

D

Gmi

postávaj a smějou se času,

D

A7

s cigaretou a s holkou co nemá kam jít
2.

Skleniček pár a pár tahů z trávy,

uteče den jak večerní zpráva,

neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj

G

A7
- R:

Jen zahlídlí svět maj na duši vrásky

D

Gmi

tak málo je, málo je lásky

D

A7

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá
3.

U stánků na levnou krásu

postávaj a ze slov a hlasů

poznávám jak málo jsme jim stačili dát

(x2)
- R:

Statistika (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

1.

D

Je statisticky dokázáno,

Hmi

že slunce vyjde každé ráno,

D

a i když je tma jako v ranci,

Hmi

tak noc už nemá žádnou šanci.

G

A
- R:

[.Statistika nuda je,

F#mi

Hmi

má však cenné údaje,

G

A

neklesejme na mysli,

G

D

ona nám to vyčíslí:]
2.

Když drak u sluje síru pouští

a Honza na něj číhá v houští,

tak statistika předpovídá,

že nestvůra už neposnídá.
- R:
3.

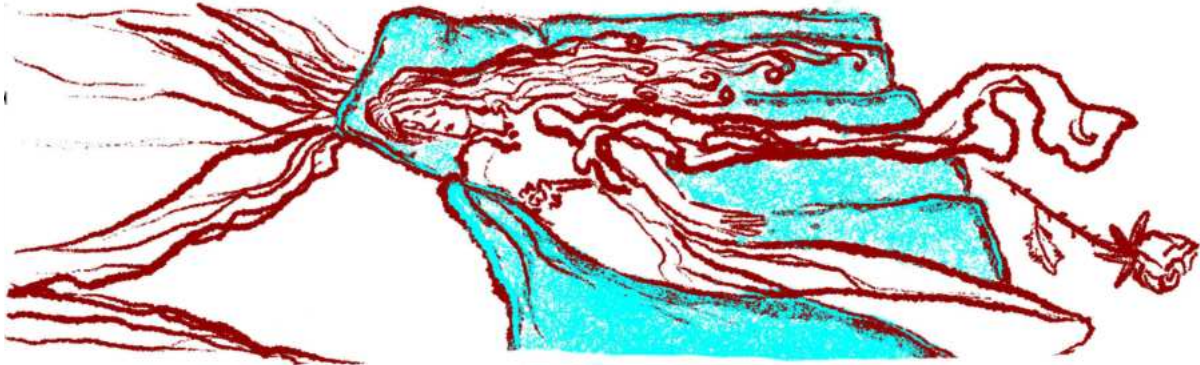
Tak vyříd'te té ctěné sani,

že záleží to čistě na ní,

když nepustí ji choutky dračí,

tak bude o hlavíčky kratší.
- R:

Šípková Růženka (Jiří Schelinger)

Intro: D G D Ami

Ami G

1. Ještě spí a spí a spí a spí zámek šípkový,
Ami Emi
žádny princ tam v lesích ptáky neloví,
Ami G
ještě spí a spí a spí dívka zakletá,
Ami Emi D
u lůžka jí planá růže rozkvétá.
C D Ami

R: To se schválně dětem říká,
F G C E
aby s důvěrou šly spát, klidně spát, F Emi
Ami G C
že se dům probouzí a ta kráska procitá,
Dmi Emi Ami D
začím spí tam dál, spí tam v růžích.

Mezihra: D Ami D Ami C D Ami

2. Kdo ji ústa k ústům dá, kdo ji zachrání,
kdo si dívku pobledlou, vezme za paní,
vyjdi zítra za ní a nevěř pohádkám,
žádny princ už není, musíš tam jít sám.

R:

+ Musíš vyjít sám, nesmíš věřit pohádkám, Gmi C F Emi
Dmi Emi Ami
čeká dívka dál, spí tam v růžích, Asus4 A Asus2 A
F Emi
čeká dívka dál, spí tam v růžích.

Tisíc Mil (Waldemar Matuska)

1. V nohách mám už tisíc mil, G Emi
Ami C
stopy deště a vítr smyl
Ami D G
a můj kůň i já jsme cestou znaveni.
G Emi
R1: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
Ami C
má jeden směr a jeden cíl,
Ami D G
bílejší dům, to malý bílý stavení.
2. Je tam stráž a příkrej sráz,
modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej dětskejm snům.
R2: Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

Mezihra: G Emi Ami C Ami D G

3. V nohách mám už tisíc mil,
ted' mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se tam k nám nemění.

R1:

4. Kousek dál, a já to vím,
uvidím už stoupat dým
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

R2:

+ jeden cíl, ten starej známej bílejší dům.

Toulavej (Vojta Kid'ák Tomáško)

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku
jeden, z těch, co rozuměj
ať vám poví, proč mi říkáj,
proč mi říkáj Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí,
kdo si myslí, je mu hej
tomu zpívá pro všední den,
tomu zpívá Toulavej.
- R1: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno,
často bývám doma zlej.
Malá daň za vaše "umí",
kterou splácí Toulavej.
4. Každěj měsíc jiná štace,
čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá,
třeba smutně Toulavej.
- R1:
5. Víím, že jednou někdo přijde,
tíše pískne, no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou,
řeknou vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy, jako tenkrát,
až tě v očích zabořej,
celou noc jim bude zpívat
jeden blázen Toulavej.
- R2: Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráváš celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád
7. = 1.

Tři čuníci (Jaromír Nohavica)

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,
tápají si v blátě cestou-necestou,
kufrý nemají, cestu neznají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají
uí uí uí ...
2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,
tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,
ušíma bimbají, žito křoupají,
vyšli prostě do světa a vesele si zpívají
uí uí uí ...
3. Levá, pravá - teď!, přední, zadní - už!,
tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,
lidé zírají, důvod neznají,
proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají
uí uí uí ...
4. Když kopýtka pálí, když jim dojde dech,
sednou ke studánce na vysoký břeh,
ušíma bimbají, kopýtka máchají,
chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají:
uí uí uí ...
5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,
k sobě přitisknou se čumák na čumák,
blesky bleskají, kapky pleskají,
oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají:
uí uí uí ...
6. Za tu spoustu let, co je světem svět,
přešli zeměkouli třikrát tam a zpět
v řadě za sebou, hele, támhle jdou,
pojďme s nima zazpívat si jejich píseň veselou:
uí uí uí ..

Tři kříže (Hop Trop)

Intro Dmi (x2)

1. Dávám sbohem břehům prokletejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.

R: Dmi Ami F C Ami
Jen tři kříže z bílýho kamení
Ami Dmi Ami Dmi
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten".

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katy Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

- R1: Jen tři kříže z bílýho kamení,
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
[:lodní deník a v něm, co jsem psal:]

Tulácký ráno (Brontosauři)

1. Posvátný je mi každý ráno,
Ami Dmi
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
Ami Dmi
a přezky chřestí o skalnatou mez

R: Dmi
Tulácký ráno na kemp se snáší,
B C F
za chvíli půjdem toulat se dál,
Dmi
a vodou z říčky oheň se zhasí,
B Ami Dmi
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je můj každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět
tam mnohý z pánů měl by se kouknout
a hned by věděl, jakej chcem svět.

R:

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu zná,
bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R:

V lese (Pokáč)

Intro D G D Ami

1. Dneska všichni říkají a všude píše se
že prej je moderní a zdravý jen tak chodit po lese
a já bych řek že na tom kruci asi něco musí bejt
když o tom zpívá na svým albu už i Justin Timberlake
2. Já do přírody od přírody vůbec nechodím
mám však spoustu přátel hipsterů ti mi jistě napoví
aha tak omlouvám se prý že tam též nikdy nebyli
však na cestu mi daj raw guláš a z flanelu košili

B1: A tak šel jsem tam však byl jsem zpátky hned
páč tam maj fakt marnej internet

R: Dneska jsem v lese byl

a už tam nepudu
nikde jsem nezažil takhle ukrutnou nudu

3. Vážně nevím co s tím lesem pořád všichni maj
jen jsem tam vlez hned jsem si zasvinil své boty
značky nike

žádněj signál žádná wifí žádný data zde nemám
teda data jsou tu éčko a to fakt nepočítám

4. Světlo pro selfčka je zde ultra zoufalý
řek bych že kdyby to tu vykáceli líp by ud'ali
ať postaví tu pro mě za mě třeba další obchoďák
tam moh bych shopovat a právě by mě
nepotřísnil pták

B2: Samá houba čerstvej vzduch a samej hmyz

do přírody fakt chodit neměl bys

R: oo oo oo jak se do lesa volá tak se z něj ozývá
oooooo tak poslouchej mě lese já mám radši obývák
oooooo proč vyrážet na místa lidstvem netknutý
ooooooo když tam nejsou žádný zásuvky a
žádný bubble tea

Dneska jsem v lese byl bylo to naposled
abych maily vyřídil musel jsem vylízt na posed

R:

Valčíček (Brontosauri)

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
ať ti každej den připomíná
[toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každej den připomíná:]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R: 2. Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

Variace na renesanční téma (Vladimír Mišík)

1. ^{Ami} F
Láska je jako večernice
^G ^{Ami}
plující černou oblohou,
zavřete dveře na petlice,
zhasněte v domě všechny svíce
a opevněte svoje těla,
vy, kterým srdce zkameněla.
- Mezihra ^C ^G ^{Ami} ^F ^D ^D ^D ^{Ami} ^{Emi7} ^{Ami} ^{Ami6} ^{Am} ^{Ami6}
2. Láska je jako krásná loď,
která ztratila kapitána,
námořníkům se třesou ruce
a bojí se, co bude zrána,
láska je jako bolest z probuzení
a horké ruce hvězd,
[které ti oknem do vězení
květiny sypou ze svatebních cest]

- Mezihra ^C ^G ^{Ami} ^F ^D ^D ^D ^{Ami} ^{Emi7} ^{Ami} ^{Ami6} ^{Am} ^{Ami6}
3. Láska je jako večernice
plující černou oblohou,
[:náš život hoří jako svíce
a mrtví milovat nemohou:]

Ved' mě dál (Pavel Bobek)

- Intro: ^G ^{Emi} ^D ^C
1. ^G ^{Emi}
Někde v dálce cesty končí,
^D ^C ^G
každá prý však cíl svůj skrývá,
^G ^{Emi}
někde v dálce každá má svůj cíl,
^D ^C ^G
ať je pár mil dlouhá, anebo tisíc mil.
- R: ^G ^D
Ved' mě dál, cesto má,
^{Emi} ^C
ved' mě dál, vždyť i já
^G ^D
tam, kde končíš, chtěl bych dojít,
^C ^G
ved' mě dál, cesto má.
2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žaru bývá, hned zas samý chlad.
- R: ^{Emi} ^D ^G
Pak na patník poslední napíšu křídou
^C ^G ^D
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
^{Emi} ^F
písně své, co mi v kapsách zbydou,
^C ^G
dám si bandou cvrčků hrát
^D ^{G7}
a půjdu spát, půjdu spát.
- R: ^G ^D ^G
+ [:Ved' mě dál, cesto má...:]

Velrybářská výprava (Pacifik)

1.

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

F

G7

C

D_{mi}

G7

C

F

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R:

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

G7

C

ale na mrože.:]
2.

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

F

G7

C

D_{mi}

G7

C

F

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R:

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

G7

C

ale na mrože.:]

3.

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

F

G7

C

D_{mi}

G7

C

F

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R:

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

G7

C

ale na mrože.:]

4.

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

F

G7

C

D_{mi}

G7

C

F

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R:

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

G7

C

ale na mrože.:]

5.

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

F

G7

C

D_{mi}

G7

C

F

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R:

C

F

G7

C

A_{mi}

D_{mi}

G7

C

G7

C

ale na mrože.:]

V

V

Víno (Chinaski)

D

Asus4

G9

G

Zase je pátek a mám toho dost

D

Asus4

G9

G

tak беру kramle, za zády Černý most.

D

Asus4

G9

G

A pokud mi to D1 dovolí

D

Asus4

G9

G

než minu Jihlavu, hodím Prahu za hlavu.

D

Asus4

G9

G

Jedu jak Pražák, hlava nehlava

D

Asus4

G9

G

mám jediný cíl a přede mnou je Pálava.

D

Asus4

G9

G

Už od Brna jsem jako na trní

D

Asus4

G9

G

ta sladká píseň tak blízko zní.

D

Asus4

G9

G

R1:

D

Asus4

G9

G

Mý máme rádi víno,

D

Asus4

G9

G

milujeme krásné ženy a zpěv.

D

Asus4

G9

G

A na věc jdeme přímo,

D

Asus4

G9

G

v žilách nám proudí moravská krev.

D

Asus4

G9

G

Mezihra

D

Asus4

G9

G

D

Asus4

G9

G

Jako papír hodím práci

D

Asus4

G9

G

a všechny šéfy za hlavu,

D

Asus4

G9

G

pánové, omlouvám se

D

Asus4

G9

G

ale já mizím na Moravu.

D

Asus4

G9

G

Najdu tam všechno, co mi doma schází

D

Asus4

G9

G

dobry lid a řád.

D

Asus4

G9

G

Najdu tam všechno, co na světě mám rád

D

Asus4

G9

G

vodu, slunce a nekonečný vinohrad.

D

Asus4

G9

G

R2:

D

Asus4

G9

G

Mý máme rádi víno,

D

Asus4

G9

G

milujeme krásné ženy a zpěv.

D

Asus4

G9

G

A na věc jdeme přímo,

D

Asus4

G9

G

v žilách nám proudí moravská krev.

D

Asus4

G9

G

Mý tady totiž máme,

D

Asus4

G9

G

všechno co na světě máš rád.

D

Asus4

G9

G

A ochutnat ti dáme,

D

Asus4

G9

G

slunce a nekonečný vinohrad.

D

Asus4

G9

G

F#_{mi}

D

Asus4

G9

G

D

Asus4

G9

G

Tak se tu žije na padesátý rovnoběžce

D

Asus4

G9

G

A

D

Asus4

G9

G

D

Asus4

G9

G

v mírném klima našeho podnebí

D

Asus4

G9

G

F#_{mi}

D

Asus4

G9

G

D

Asus4

G9

G

Je krásné nemít nikdy dost

D

Asus4

G9

G

a dělat věci jen tak pro radost

V

V

V

V

Vloupám se (O5 a Radeček)

Intro **Emi** **D** **Emi** **D****Emi** **D**

1. Ví to jenom bůh

Emi **D**

proč ztrácíš se mnou čas

C **D**

a proč jsi se mnou zas

Emi **D**

když jsem pro tebe vzduch

Vie to iba boh

čo sa náhle děje v nás

z toho čo spája dvoch

C **D**

skúšaná som zas

G

R: [:Vloupám se, do tvojí mysli

D

zjistím, že sám jsem

Emi

To si len myslíš nie si sám

C **D**

aj ja ťa v svojej hlave mám :]

Mezihra **G** **D** **Emi** **C** **D**

2. Ví to jenom bůh

proč zkouší zrovna nás

Prečo něskončí to včas

a neuzavre kruh

R: 2x

Mezihra **G** **D** **Emi** **C** **D**

R:

Outro **G** **D** **Emi** **C** **D**

capo II

Intro: **E** **Bsus4** **E** **Bsus4**

capo I

E

1. Když končí se den a usne má zem, pak na malou

chvilí

Bsus4**E**

Vrací se zpět můj niterní svět, co osud tvůj sdílí

Bsus4

Do všech světových stran, do všech koutů co

F#m

znám

A **Bsus4****E**

Volám

2. Když přichází noc, tak cítím jak moc tvé světlo mi

schází

Promítně krátce svůj stín někde v dálce, tvá

duše se ztrácí

Zdá se nezbylo nic, jenže čím dál tím víc

E

Ve mně navždy zůstává, tvoje voda živá

Bsus4

Uvnitř odpočívá, čistá a důvěřivá

C#m **A** **Bsus4**

Ve mně navždy zůstává, tvoje voda živá

E **A** **Bsus4**

Tiše odplouvá, čistá a důvěřivá

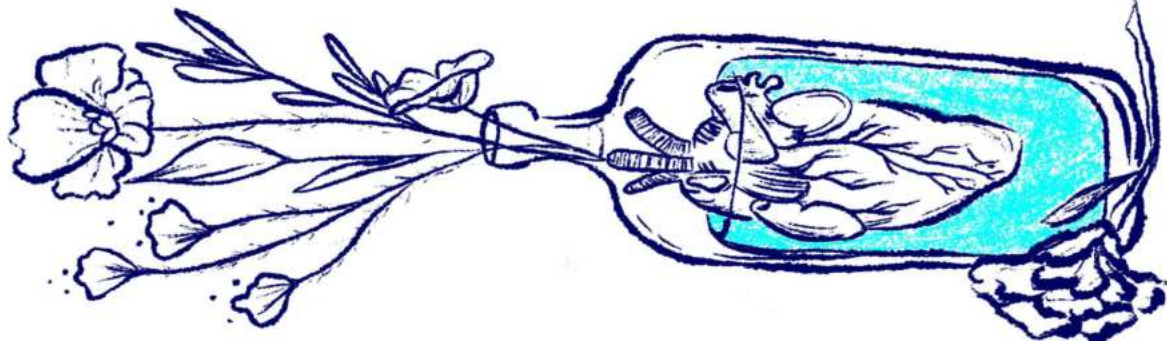
C#m **A** **Bsus4**

3. Když končí se den a usne má zem, nevnímám čas

Vrací se zpět můj niterní svět, snad probudí nás

Zdá se nezbylo nic, jenže čím dál tím víc

R: (x2)

Všichni jsou už v Mexiku (Michal Tučný)

1.

D

A

Hmi

A7

A

D

A

Hmi

A

Kde jen jsou a kde jsem já,
proč všechno končí, co začíná,
smůla se na mě lepší ve zvyku
a všichni jsou už v Mexiku.

R:

Buenos Dias já taky jdu,
aspoň si poslechnu pěknou muziku,
co se hraje v Mexiku.

2.

Kde je můj kůň, co měl mě nést
blátem měst a prachem cest,
dělal, že se ho to už netýká,
asi šel do Mexika.

R:

Kde je ta holka, co měl jsem rád,
už tu na rohu měla stát,
s pihou na svým krásným nosíku
už se asi nosí někde v Mexiku

3.

Kde je můj pes, co mě hlídat měl,
že nezaštěkal, kam jen šel
bez obojku a bez košíku
už se asi toulá v Mexiku.

R:

Kde je ten náš slavný gang,
postrach salonů a postrach bank
nechali mi všechno pěkně na triku
a už jsou někde dole v Mexiku

4.

Kam šel barman, teď tu stál
a chlapů houf, co s nima hrál,
jen zatykač s mojí fotkou visí tu
a ostatní jsou v Mexiku.

R:

Kde je ten chlápek, co tu spal
a ta kočka, co jí nalezíval,
šerif právě bere v baru za kliku,
asi jsem měl být už taky v Mexiku.

R:
- V
- V
- Z
- Z
- Zafúkané (Flaret)
- Intro:

Ami

A2

A2

A2

Větr sněh zanesl z hor do polí,
já idu přes kopce, přes údolí,
idu k tvej dědině zatúlanej,
cestičky sněhem sú zafúkané.

R:

Ami

C

G

C

Zafúkané, zafúkané,
kolem mňa všechno je zafúkané.
Zafúkané, zafúkané,
kolem mňa všechno je zafúkané.

2.

Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď' enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R:

... okénko k tobě je zafúkané.

3.

Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R:

... mé stopy k tobě sú zafúkané

Zahrada ticha (Pavel Roth)

Je tam brána zdobená, cestu otvírá
Zahradu zelenou všechno připomíná
Jako dým závoju mlhou upředěných
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených
Je to březový háj, je to borový les
Je to anglický park, je to hluboký vřes
Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál
V zahradě zelený, kde sis za dětství hrál
Kolik chceš, tolik máš očí otevřených
Tam venku za branou leží studený snůh
Z počátku uslyšíš vítr a ptačí hlas
V zahradě zelený přejdou do ticha zas
Světlo připomíná rána slunečných dnů
V zahradě zelený, v zahradě beze snů
Uprostřed závratí sluncem prosvícených
Vstupuješ do ticha cestou vyvolených

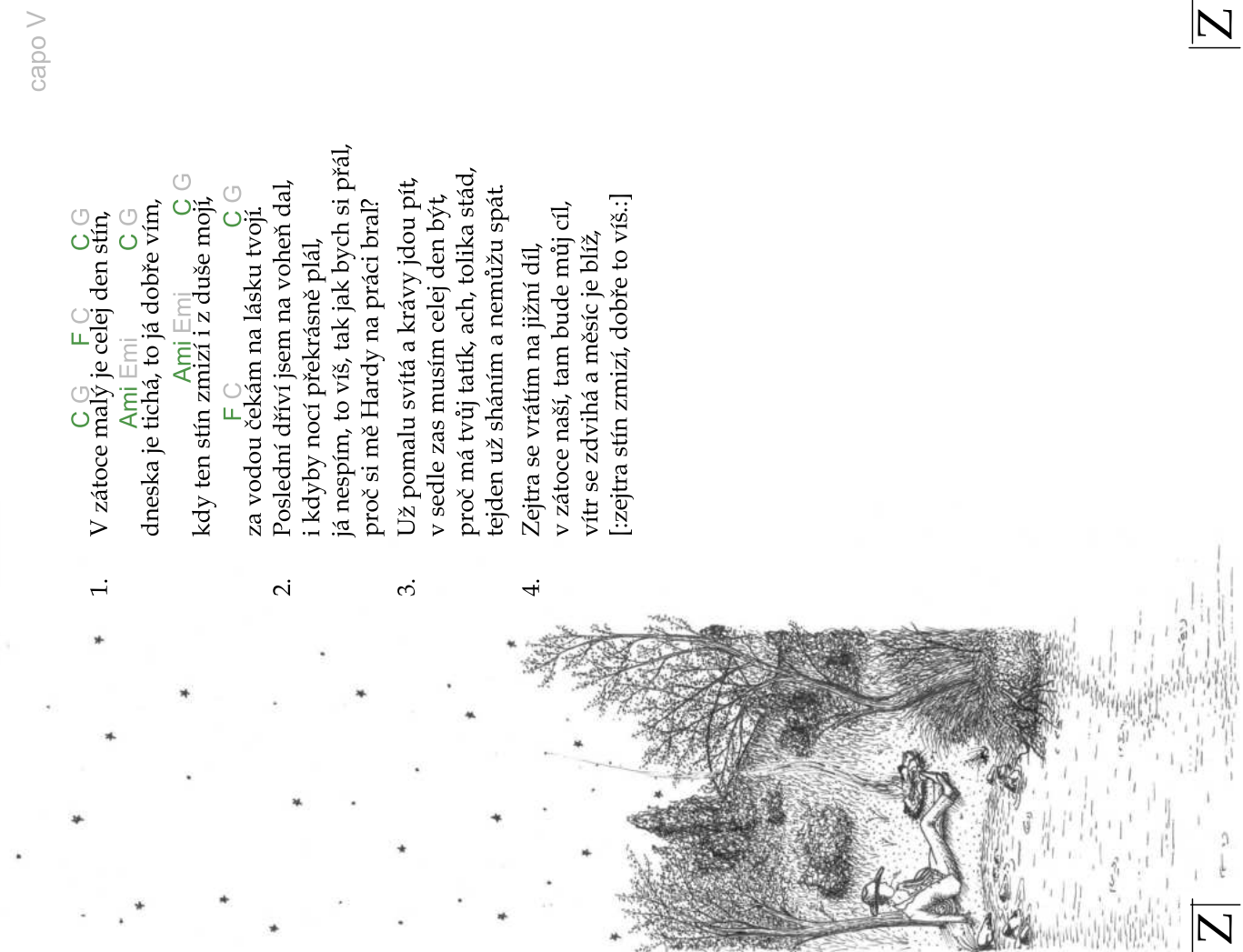
Zachraňte koně (Kamelot)

capo II

capo III?

1. ^{Dmi} Peklo byl ráj, když hořela stáj, ^{Gmi} přáteli,
^B věř mi, koně pláčou, ^C povídám, ^F ^{A7}
^{Dmi} to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už ^{Gmi} letěly
^B hejna kohoutů, ^{A7} a ^{Dmi} bůhví kam.
^F Zachraňte koně, ^{Ami} křičel jsem tisíckrát, ^B
žil jsem jen pro ně, ^{Ami} bránil je nejvíckrát, ^B
než ^{Gmi} přišla chvíle, ^{A7} kdy ^{Gmi} hřívy bílé
pročesal plamen, spálil na troud.
2. ^B Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tíše pláče, oči přivírá.
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
zachraňte koně ...

Zátoka (Greenhorns)

capo V

1. V zátoce malý je celý den stín, dneska je tichá, to já dobře vím, kdy ten stín zmizí i z duše mojí, za vodou čekám na lásku tvoji.

2. Poslední dříví jsem na voheň dal, i kdyby nocí překrásně plál, já nespím, to víš, tak jak bych si přál, proč si mě Hardy na práci bral?

3. Už pomalu svítá a krávy jdou pít, v sedle zas musím celý den být, proč má tvůj tatík, ach, tolika stád, tejdén už sháním a nemůžu spát

4. Zejtra se vrátím na jižní díl, v zátoce naši, tam bude můj cíl, vítr se zdvihá a měsíc je blíž, [:zejtra stín zmizí, dobře to víš.:]

Zejtra mám (Ready Kirken)

1. Zejtra mám zejtra mám svůj den
zejtra se mi splní moje tajný přání můj sen
dlouho tě znám dlouho tě znám mám tě rád
uvídím tě zas uslyším tvůj hlas možná

2. Zejtra mám zejtra mám svůj den
asi to tak bude je to cejtít všude je to cejtít všude
všude tam kam se podívám něco z tebe mám
tak se mi zdá tak se mi zdá
že už asi zejtra nebudu sám

R: Nebudu sám nebudu sám
zejtra tě máááám,
máááám, máááám,
jééé

3. Zejtra mám zejtra mám svůj den
zejtra se mi splní moje tajný přání můj sen
všude tam kam se podívám něco z tebe mám
poslední den jednou vyspím se jen
a pak už nikdy nebudu sám

R: Mezihra
R:

Zelené pláně (Josef Zíma)

Intro Emi Hmi F#

Ami Dmi Ami E

1. Tam kde zem duní kopyty stád
Ami Dmi C G
znám plno vůní co dechám je tak rád
F G C A7
čpí tam pot koní a voní tymián

Dmi G C E
kouř obzor cloní jak dolinou je hnán
Ami Dmi Ami E Ami
rád žiju na ní tý pláni zelený.

2. Tam kde mlejn s pilou proud řeky hnal
já měl svou milou a moc jsem o ni stál
až přišlo psaní ať na ni nečekám
prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám
sám znenadání v tý pláni zelený.

F G C
R: Dál čistím chlív a lovím v ořeší
F G C
jenom jako dřív mě žití netěší

Ami Dmi
když hlídám stáj a slyším vítr dout
Ami Dmi H7 E
prosím ať jí poví že mám v srdci troud.

3. Kdo ví až se doví z větrnejch stran
dál že jen pro ni tu voní tymián
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona k spaní se šťastná uloží
sem do mejch dlaní v tý pláni zelený.

Outro Dmi Dmi E Ami

Zpátky do lesů (Žalman & spol.)

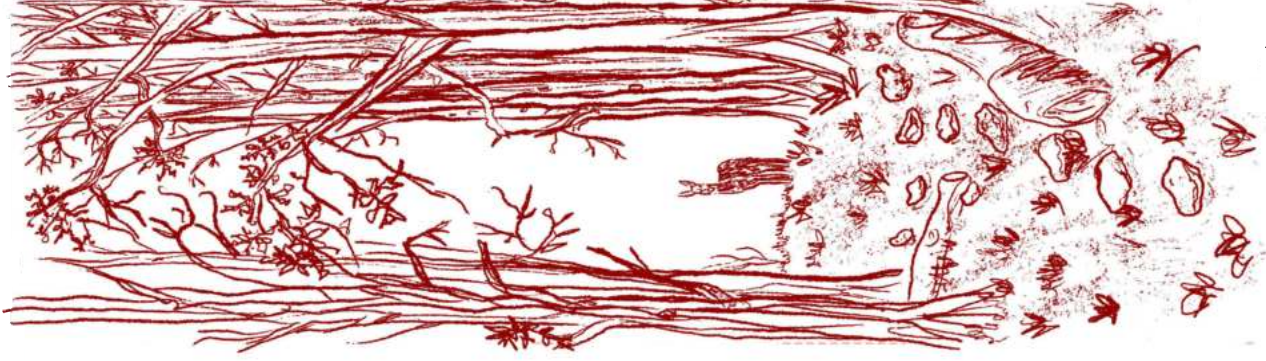
1. Ami7 D G
Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů,
Ami7 C G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe.
Šel jsi vlastní cestou a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána
poprosí

R: Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:

Zrození hvězd (Kamelot)

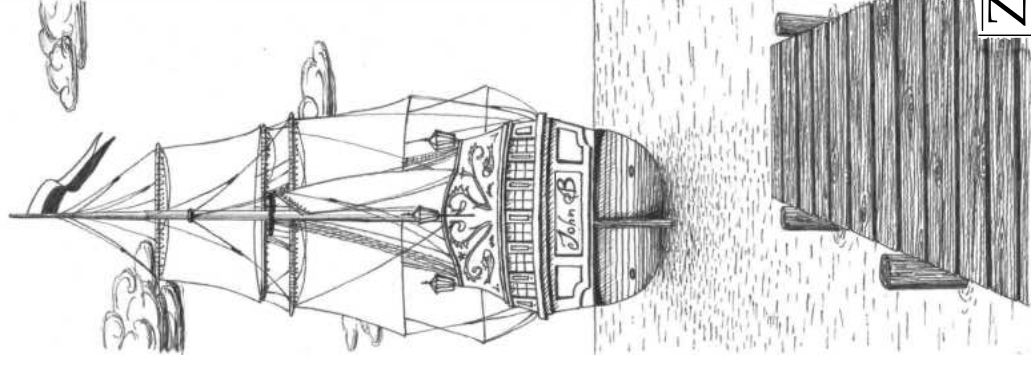
Intro: G C9 G (original capo II)

1. Zrození hvězd čas vykřesá kvapem
a můžou mě vézt, až vyryju drápem
staré medvědice do skály větrů tvůj obličej
2. Kraj otěhotněl jak prvnička v máji
tou padlou tmou a někde ve stáji
se splaší koně a příklušou blíž, ke mně blíž.
- R: A (že) březí klisna má oči jako ty a sedlo z něhy,
možná se jí stýská, možná je zraněná a možná je
ty, všechno možná, všechno možná bude lepší
než dřív.
3. Let létavice mně do uší zpívá
píseň panice, co z tváře ti slíbá
tvůj vodopád slz a měsíční prach, co ty víš.
4. Kraj Indiánů mě úsvitem vítá
a ranní déšť mou rytinu smývá,
jsi vzdálená víc, co můžu ti říct, můžu říct, jen to.

R:
Mezihra
R:

Zvedněte kotvy (Rangers)

1. Už vyplouvá loď "John B",
už vyplouvá loď "John B",
okamžik malý jen,
než poplujem v dál.
Tak nechte mě plout,
tak nechte mě plout,
Síť už málo mám,
tak nechte mě plout.
Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má
konec už má.
- R:
3. Sklenici svou dopil,
za krátko u mne byl,
okovy na ruce dal
a pistole vzal
...Šerif John Stone,
šerif John Stone,
Moji svobodu vzal
šerif John Stone.
= 1.
4. R:

Želva (Olympic)

- intro **D G D G D G D G**
- D G D G D G D G**
1. Ne moc snadno se želva po dně honí,
D G D G D G D G
velmi radno je plavat na dno za ní,
A Hmi
potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku
lechtá,
D G D G D G D G
nic se neboj a vem si něco od ní.
2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou,
jednu kád' tam dám pro sebe a pak aspoň pět
pro tebe,
víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.
D A G D
- R: Když si někdo pozor nedá,
A G D
jak se vlastně želva hledá,
G A G
ona ho na něco nachytá,
A A7
i když si to později vyčítá.

Mezihra

- R:
3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,
má se nebát želev a spousty vodní.

R:

Úsvit

Každé hledání začíná štěstím začátečníka. A vždycky končí zkouškou dobytivatele. Santiago si vzpomněl na jedno staré přísloví z rodného kraje.

Říkalo, že nejtemnější chvíle nastává vždy před úsvitem.

Paulo Coelho
"Alchimista"

Ó, byl to skrivan, jitra hlasatel,
ne slavík; milá, hled', jak závistné
ty pruhy vroubí mraky dělené
tam na východě. Svíce noční shasly,
a jasný den již stojí na špičkách
na mňavých vrcholcích. Bud' odejdu
a budu živ, neb zůstanu a zemru.

William Shakespeare
"Romeo a Julie"

Hurt (Johnny Cash)

intro:Ami C D (x2) capo II (original bez)

1. Ami C D Ami C D Ami
I hurt myself today, to see if I still feel
I focus on the pain, the only thing thats real
The needle tears a hole, the old familiar sting
Ami F C G
Try to kill it all away, but I remember everything
Ami F C G
R: What Have I become, my sweetest friend
Everyone I know, goes away in the end
And you could have it all, my empire of dirt
I will let you down, I will make you hurt

Mezihra: Ami C D (x2)

2. I wear this crown of thorns, upon my liar's chair
Full of broken thoughts, I cannot repair
Beneath the stains of time, the feeling disappears
You are someone else, I am still right here
R: + If I could start again, a million miles away
I would keep myself, I would find a way.

I see fire (Ed Sheeran)

* Oh, misty eye of the mountain below
Keep careful watch of my brothers' souls
And should the sky be filled with fire and smoke

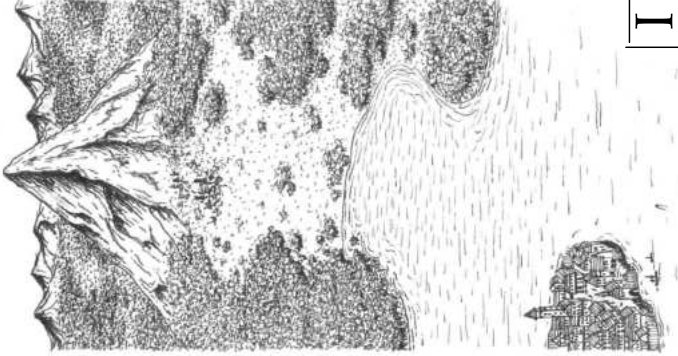
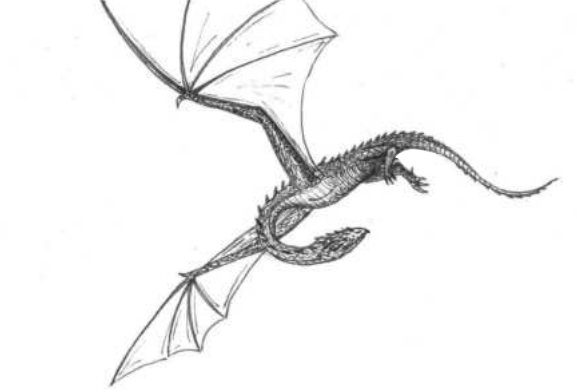
1. Keep watching over Durin's son
If this is to end in fire
Then we should all burn together
Watch the flames climb high into the night
Calling out father, oh, stand by and we will
Watch the flames burn auburn on
The mountain side
And if we should die tonight
Then we should all die together
Raise a glass of wine for the last time
Calling out father, oh
Prepare as we will
Watch the flames burn auburn over
The mountain side
Desolation comes upon the sky

R: Now I see fire Inside the mountain
I see fire Burning the trees
And I see fire Hollowing souls
I see fire Blood in the breeze

3. And I hope that you remember me
Oh, should my people fall in
Surely I'll do the same
Confined in mountain halls
We got too close to the flame
Calling out father, oh
Hold fast and we will
Watch the flames burn auburn on
The mountain side
Desolation comes upon the sky

R: 4. And if the night is burning
I will cover my eyes
For if the dark returns then
My brothers will die
And as the sky is falling down
It crashed into this lonely town
And with that shadow upon the ground
I hear my people screaming out

- R: * I see fire (Oh you know I saw a city burning) (fire)
And I see fire (Feel the heat upon my skin, yeath) (fire)
And I see fire (Uh-uh-uh) (fire)
And I see fire burn on auburn on the mountain side

Jimmy the chameleon (Brookside)

Leaving on a jet plane (John Denver)

1. My name is Jimmy, and I'm feeling kinda dizzy
And my momma says I'm lost
My heads been spinning
'cause I wasn't really living
Until a snake came from that moss
He took my father and he told me I'd be dinner
if I didn't run away
Tell my mother and my sister and my brother
that I'll be on my way

R: I'm on the run
Jimmy the chameleon
doesn't need a reason
in his soul
Running through the seasons,
gonna be the king at six years old
And I don't understand
how I've been up for days now on my own
But Jimmy found his brand new home
Feeling kinda lonely and nobody ever told me
That the world's much bigger than this
I really like the mountains,
and I'm doing fine without 'em
But my hometown's what I miss
Out of nowhere came a stranger
Boy, where have you been?
It's my father, grab my hand,
and we'll do it all over again

R: ... But Jimmy found his way back home

Intro: Cmaj F6
1. All my bags are packed I'm ready to go,
Cmaj F6
I am standing here outside the door,
Ami G
I hate to wake you up to say good-bye.
But the dawn is breaking, it's early morn'
The Taxi's waiting, he's blowing his horn,
Already I'm so lonesome I could die.

R: So kiss me and smile for me,
Tell me that you'll wait for me,
Hold me like you never let me go,
'Cause I'm leaving on a jet plane,
Don't know when I'll be back again.
Oh babe I hate you go.

2. There's so many times I've let you down
So many times I've played around,
I tell you now they don't mean a thing.
Every place I'll go I'll think of you
Every song I'll sing I'll sing for you
When I'll come back I'll bring you wedding ring,

R: Now the time has come to leave you
One more time let me kiss you
Then close your eyes I'll be on my way.
Dream about the days to come
When I won't have to leave alone
About the times I don't have to say.

R:

Nancy Mulligan (Ed Sheeran)

One more cup of coffee (Bob Dylan)

1. I was twenty-four years old
When I met the woman I would call my own
Twenty-two grand kids now growing old
In that house that your brother bought ya
On the summer day when I proposed
I made that wedding ring from dentist gold
And I asked her father, but her daddy said, no
You can't marry my daughter

R: She and I went on the run

Don't care about religion

I'm gonna marry the woman I love

Down by the Wexford border

She was Nancy Mulligan

And I was William Sheeran

She took my name and then we were one

Down by the Wexford border

2. Well, I met her at Guy's in the second world war

And she was working on a soldier's ward

Never had I seen such beauty before

The moment that I saw her

Nancy was my yellow rose

And we got married wearing borrowed clothes

We got eight children now growing old

Five sons and three daughters

R:

3. From the snow white streak in her jet black hair
Over sixty years I've been loving her

Now we're sat by the fire in our old armchairs

You know Nancy, I adore ya

From a farm boy born near Belfast town

I never worried about the king and crown

'Cause I found my heart upon the southern
ground

There's no difference, I assure ya

R:

1. Your breath is sweet,
your eyes are like two jewels in the sky
Your back is straight,
your hair is smooth on the pillow where you lie
But I don't sense affection,
no gratitude or love
Your loyalty is not to me
but to the stars above

R: One more cup of coffee for the road

One more cup of coffee 'fore I go

To the valley below

2. Your daddy,
he's an outlaw and a wanderer by trade
He'll teach you how to pick and choose,
and how to throw the blade
He oversees his kingdom,
so no stranger does intrude
His voice, it trembles as he calls
out for another plate of food

R:

3. Your sister sees the future
like your mama and yourself
You've never learned to read or write,
there's no books upon your shelf
And your pleasure knows no limits,
your voice is like a meadow lark
But your heart is like an ocean,
mysterious and dark

R:

One more light (Linkin Park)

Supermarket flowers (Ed Sheeran)

1. Should've stayed. Were there signs I ignored?
Can I help you not to hurt anymore?
We saw brilliance when the world was asleep
There are things that we can have but can't keep
R: If they say
Who cares if one more light goes out
In the sky of a million stars?
It flickers, flickers
Who cares when someone's time runs out
If a moment is all we are?
Or quicker, quicker
Who cares if one more light goes out?
Well, I do
2. The reminders pull the floor from your feet
In the kitchen one more chair than you need, oh
And you're angry, and you should be, it's not fair
Just 'cause you can't see it, doesn't mean it isn't there
R:
R: + Well, I do

1. I took the supermarket flowers from the windowsill
I threw the day-old tea from the cup
Packed up the photo album Matthew had made
Memories of a life that's been loved
Took the get well soon cards and stuffed animals
Poured the old ginger beer down the sink
Dad always told me, "Don't you cry when you're down"
But mum, there's a tear every time that I blink
* Oh, I'm in pieces, it's tearing me up, but I know
A heart that's broke is a heart that's been loved
R: So, I'll sing Hallelujah
You were an angel in the shape of my mum
When I fell down, you'd be there holding me up
Spread your wings as you go
And when God takes you back
He'll say, "Hallelujah, you're home"
2. I fluffed the pillows, made the beds, stacked the chairs up
Folded your nightgowns neatly in a case
John said he'd drive then put his hand on my cheek
And wiped a tear from the side of my face
* And I hope that I see the world as you did, 'cause I know
A life with love is a life that's been lived
R: So, I'll sing Hallelujah...
R: Hallelujah

You were an angel in the shape of my mum
You got to see the person I have become
Spread your wings and I know
That when God took you back
He said, "Hallelujah, you're home"

Wish you were here (Pink Floyd)

intro: Em G Em G Em A Em A G G (x2)
C D Am G

1. So, so you think you can tell,
Heaven from Hell, blue skies from pain.
Can you tell, green field from cold steel rail,
smile from veil,
Do you think you can tell?
2. And did they get you to trade your heroes for
ghosts,
Hot ashes for trees, hot air for cool breeze,
cold comfort for change,
And did you exchange walk on part in the war
for lead role in cage?
mezihra: Em G Em G Em A Em A G
C D Am G

3. How I wish, how I wish you were here.
We're just two lost souls swimming in fish bowl,
year after year,
Running over the same old ground.
What have we found?
The same old fears. Wish you were here!
outro: Em G Em G Em A Em A G G (x2)
Am G

Wonderwall (Oasis)

intro: Em7 G D4 A7(4)
Em7 G D4 A7(4)

1. Today is gonna be the day
That they're gonna throw it back to you
By now you should've somehow
Realized what you gotta do
I don't believe that anybody
Feels the way I do
About you now
2. Backbeat the word was on the street
That the fire in your heart is out
I'm sure you've heard it all before
But you never really had a doubt
I don't believe that anybody
Feels the way I do
About you now
B: And all the roads we have to walk along are winding
And all the lights that lead us there are blinding
C9 D Em7 Em7
C9 D
There are many things that I would
G D11/F# Em
Like to say to you
G A7(4)
But I don't know how
C9 Em7 G
R: Because maybe
Em7 C9 Em7 G
You're gonna be the one that saves me?
And after all You're my wonderwall
3. Today is gonna be the day
That they're gonna throw it back to you
By now you should've somehow
Realized what you gotta do
I don't believe that anybody
Feels the way I do
About you now
B:
R: (fade out)